

ČASOPIS RODOPISNÉ SPOLEČNOSTI ČSL. V PRAZE

Ročník IX.—X.

1937—1938

Číslo 1.

Dr. Josef Salaba:

Po stopách národního vědomí české šlechty pobělohorské.

Pod tímto názvem vydal r. 1931 J. Muk s úvodem K. Stlouka kala knihu o 159 stránkách, jež vyšla nakladem Pol. klubu čsl. nár. demokracie. Práce tato, o níž bylo referováno již v ČRSC. r. III. na str. 147, zaslhuje však ještě dalšího povšimnutí proto, že zabývá se thematem, které nebylo u nás dosud prohloubeno, takže dospělo se u nás k mnohým nesprávným názorům i dedukcím. Ale i se stanoviska ryze odborného nutno se jí poznovu zabývat, ježto potřebuje oprav i doplňků, čehož si nepovšimnul ani referent Čes. časopisu historického (1933, 600—604). Muk pracoval na základě šlechtické korespondence v archivu černínském v J. Hradci. To je jeho plus mimo literaturu jím užitou. Nezbytno zde však zdůraznit, že pramenný rámcem — toliko šest rodů, arcí předních, Slavatové, Černínové, někteří Kinští, Lobkovicové, Valdštejnové a Kolovratové, ostatní pak zřídka — je příliš úzký, aby se mohl generalisovati. Toto ovšem rozpoznal referent ČCH. (J. Klik), ale ani on sám nenaznačuje či nezná blíže cesty, kterou bylo se tu bráti, aby obraz byl úplnější. Připomínáme tu tedy význam českého rodopisu, který může v této věci mnoho pověděti. Kinští na př. vykazují mezi svými manželkami mnoho cizinek, takže dalo by se říci, že už tím bylo zabráněno, aby bylo do srdcí potomků zaseto domácí vědomí české. A přece je to právě jeden z téhož rodu Kinských, jenž v době tereziánskojosefinské píše obranu českého jazyka a národa. Není o tom arcí sporu, že ovšem právě rodopis český ukazuje nám v 17. a 18. stol. mezi manželkami české šlechty mnoho cizinek. A. Sedláček, zasloužilý autor »Hradů a zámků« i mnohých genealogií, dospěl k poznání, že za Leopolda I., Josefa I., Karla VI. a zejména zase za Marie Terezie uzavíraly se četné sňatky ve Vídni pod vlivem dvora; že české šlechtičny byly následkem toho opomíjeny a musily jít do kláštera. Co to však značí?

Že dvůr podporoval co nejrychlejší splynutí šlechty nové se starou. A vskutku stalo se to. Jako nejbližší a skoro nejmarkantnější symptomatický doklad toho lze uvésti sňatek knížete Adama Franta ze Schwarzenberku s princeznou Eleonorou Amalií z Lobkovic (1682—1741), která je tím pramáterí knížecího rodu. Šlechta podrobovala se přáním dvora. Nutno arci poznamenati, že i ve 14., 15. a 16. stol. brala si domácí šlechta manželky své také z ciziny. Tedy nic nového ani tak zvláštního není v době pozdější.

Toto splývání šlechty nové se starou bylo dále podmíněno de facto již »O b n o v e n ý m z ř í z e n í m z e m s k ý m« z r. 1627 (tedy 7 let po Bílé Hoře), které samo o sobě je také kompromisem starého s novým. Novým je první místo stavu duchovního a zřízení kurie knížat; ze starého zůstává však starý domáci stav pánů a rytířů (druhdy zemanů a vladyků více méně). Ale zde právě činí se výslovně rozdíl mezi starým i novým stavem pánů, jakož i mezi starým a novým stavem rytířů, při čemž dává se přednost starým rodům před novými, a to v kurii pánů i v kurii rytířů. Staré rody sedí a hlasují ve sněmu před novými a jv. Mělo to arci význam spíše etiketní a mělo být jakousi odměnou i náplastí rodům starým za věrnost. Uvážíme-li však, jakou váhu měla v té době i za baroku etiketa, pochopíme, proč rody nové chtěly se tak horlivě sloučiti se starými. Ale toto — téměř nařízené i porované — splývání rodů nových se starými, s domácím prostředím, mělo značný užitek právě pro naš státoprávní požadavek, ježto rody nové přijaly za svůj také starý politický program český, střeží jej a jsou r. 1791 jeho velice horlivými obhájci. (Je chybou, že tak málo studujeme. »Obnov. zřízení zemské« z r. 1627, které je základem naší ústavy i kodifikací našeho práva občan. a trestního až do doby tereziánskojosefinské.) Šlechta nová přibližuje se i národu a lidu českému. Na př. Marradasové zakládají na Hlubocku české školy. Buquoyské dávají svým německým poddaným české listiny. Mezi předními rádci a lesmistry knížete Jana Adolfa († 1683), Ferdinanda († 1703) i Adama Františka ze Schwarzenberku († 1732) jsou také Čechové. Třeba jen studovati a znáti regionální dějiny v detailech. Mezi odpůrci Marie Terezie a Habsburků 1740 jsou v čele právě rody nové (Mansfeld, Clary, Buquoy, Morzin a j.). Chtěly i později zameziti strašlivou smlouvou nymphenburskou, kterou měly být země české roztrhány jako později Polsko. Mimo to neustálé války a ohromné finanční i jiné oběti, jež byly žádány na nás od r. 1650 až do Marie Terezie (a za této opět na několikeré války pruské) z Vídne, odklonily šlechtu velice od Habsburků; ani kníže Josef Adam Schwarzenberg († 1782) nebyl této oposici vzdálen a byl jí spíše blízek.

Je správne mluviti o šlechtě nové, ježto odpovídá to historii. Nedostačuje však, činí-li se stále rozdíl mezi šlechtou původní (domácí) a t. zv. cizí, ježto právě tato se snažila co možno přizpůsobiti se poměrům domácím a s nimi ve skutečnosti splynula a splynouti musila. Uvažme ku př., jaký silný vliv i význam až do Josefa II. měly vůbec zemské desky a zemské i jiné soudu. Formule počáteční i konečné, i když pře byla vedená podle žalobce německy, byly české. Hrabě Auersperg s nadšením líčí zemské a české soudy vůbec, dovozuje podle Balbína, že i panovník byl povinen se před nimi zodpovídati podle staré české ústavy. R. 1627 byla ústava pouze částečně pozměněna, forma správy zemské však zůstala s kompetencí téměř nezměněnou. Zmizeli ovšem úředníci zemští a přísažáno toliko králi. Vliv celého právního ovzduší domácího byl však veliký i nepřekonatelný, že ta nová šlechta se před ním skloniti musila. A centralisace počíná se pak de facto již po r. 1562 zřízením ústředních úřadů (dvor, kanceláře, dvor, komory a nejv. válečné rady ve Vídni.

Známé jazykové paragrafy o zavedení jazykového utrakvismu týkající se hlavně soudů, trvaly až do Josefa II. a nutily právě města německá (třeba i Cheb), aby česká podání přijímal a vyřizovala česky. Víme, jak se tomu před válkou německá města bránila a česká podání vracela, či vyřizovala německy. Také u soudů bylo od doby Josefa II. řízení německé a musila přijít zas teprve Stremayrova jazyková nařízení za Taaffeho, bychom se vrátili ku stavu z roku 1627. Ale šlechta pevně trvala ve styku s městy, svými i královskými, až do r. 1848 na jazykovém utrakvismu z r. 1627, který však nebyl zaveden teprve od šlechty, nýbrž od Habsburků, kteří již od r. 1526 posílali na úřady zem. i sněmy své proposice německy a jejichž ústřední úřady korrespondovaly z Vídni s Prahou atd. rovněž německy.

Riegger ve svých »Materialien zur alten u. neueren Statistik von Böhmen« poznamenává, že robota byla v zemích uherských a polských mnohem těžší, nežli v zemích českých (mimo jihovýchodní Moravu, kde měla statky i zpupná šlechta maďarská). A přece jaký rozdíl!

Politický nezdar, neprozumění vzájemné, neznalost detailních fakt a snad i nedomyšlenost stíhaly šlechtu Čech, o níž Hanuš, úředník Národního musea, dokazoval, že je tvůrcem všech kulturních, hospodářských, ba i národněobrozenecích činů u nás až do r. 1848. R. 1616 volili králem Ferdinanda II. a zas již r. 1619 ho sesadili. Pragmatickou sankci odhlasovali zadarmo (Maďaři dali si ji přebohatě zaplatit) a pak dosti brzy po té postavili se proti Marii Terezii. Brání nás ústavně politicky i jazykově proti Josefovi II., ba i za Františka I. i za Ferdinanda V.; Thunové píší před r. 1848

o nutnosti slovanského sbližení, deklaraci i fundamentálky podpisuje s národem také šlechta historická. Šlechta platila ovšem i za svoje tradice i svoji poslušnost. Císař František Josef vyslovuje přání a r. 1912 uzavírá český sněm a hned r. 1914 vzniká světová válka. Ohledně kníž. rodu Schwarzenbergů lze poznamenati, že pochodí ze severního Poryní (kdež poznal holandské finančnictví) a přinesl do hospodářsky zničených Čech svěží hospodářské snahy a především veliké kapitály, jichž bylo nejvíce třeba zde k novému zvelebení. Ještě velmi mnohé bylo by říci k doplnění i opravě úzkého rámce Mukova. Přestávám však zatím na tomto a píši tak, jak to ve lí odhalení celé historické nepolitické pravy a svatý požadavek vědy. A mimo to si musíme uvědomiti, že od r. 1526, kdy (vzdavše se dobrovolně své samostatnosti) tvoríme součást s jinými, nutno psáti dějiny naše jinak, než činil Palacký, ježto už neprovádíme politiku vlastní. Musí přijít více k slovu také dějiny hospodářské, sociální, kulturní i s politickými atd., a tím i regionální. A od r. 1650 nastává vůbec nová éra, doba nové výstavby národa, jeho majetku, kultury, postavení i práv.

Bedřich Kšára:

Seznam pohřbených na bývalém vojenském hřbitově na Hradčanech.

V Clam-Martinicově ulici na Pohořelci směrem ke Střešovicům rozprostírá se bývalý vojenský hřbitůvek pod desátou baštou. Založen byl r. 1776 a trval až do r. 1896. Matriky, týkající se pohřbů vojenských, uloženy jsou při duchovní správě MNO v Invalidovně v Karlíně. Pro občanské pohřby byla příslušnou farnost strahovská a na Andělce v Střešovicích. Občanským pohřbům bylo vyhraženo 4. oddělení ležící v pravo od brány. Na hřbitově tomto podle prof. Rutha pohřben byl r. 1866 pruský hejtman Měsíček z Výškova. Hrob jeho však dnes není možno nalézti.*). Hřbitov tento letošním rokem byl změněn v sad, hroby však budou pojaty v úpravu sadovou a ponechány i s náhrobky. Ke konci upozorňují, že jsem se omezil vypsáním zde pohřbených, pokud hroby byly zachovány, a doufám, že bude tento seznam přijat po stránce rodopisné i památkové.

*) Byla to hrobka s plochým nárobním kamenem, na něm erb a písma nápisu kovové. Sám jsem asi r. 1902 nárobník ten pro prof. Rutha, jehož jsem byl žákem, fotografoval. Markus.

První oddíl začíná se u hradební zdi za octárnou u Střešovic. 1. ** Aurelia Kög l, roz. Puzahowska, ch. c. k. hjt., zemř. 22. 7. 1868, st. 40 r. — 2. * Franziska Klein, ch. c. k. mjr., zemř. 30. 1. 1860, st. 72 r. — 3. * Johann Hirst, nar. 17. 3., zemř. 22. 3. 1858. — 4. * Cyrillus Kög l, c. k. děl. kpt.-por., zemř. 24. 8. 1839, s. 60 r. — 5. * Christiana Kög l, roz. Prä-sens, nar. 9. 12. 1793, zemř. 28. 11. 1849 s dcerou (bez jm.), narozenou 26. 4. 1826, zemřelou 4. 7. 1836. — 6. * Joseph Lippert, c. k. vrch. voj. lék. v. v., zemř. 26. 3. 1836, st. 76 r. — 7. * Elisabeth Lippert, roz. Baroular, zemř. 21. 4. 1825, 70 r. st. — 8. Philip Lippert, c. k. hjt. 2. děl. pl. a Josephine Lippert, ovd. Potz. — 9. * Alexandr Jutner, nar. 18. 3. 1813, zemř. 29. 6. 1836. — 10. * Joseph Freiherr von Prochaska, c. k. místodr. koncipista, nar. 1829, zemř. 1867. — 11. Josephine Schwenk, Edle v. Rheindorf, vd. po c. k. pplk., nar. 1804, zemř. 1892. — 12. ** Karl Schwenk Edler v. Rheindorf, c. k. mjr. děl. v zál., nar. 1843, zemř. 16. 9. 1896 a jeho dítky Zikmund a Josephina (bez bl. dat). — 13. * Karl Schwenk Edler v. Rheindorf, c. k. podpl. a vel. děl. pl. č. II. Cmd. rus. řádu sv. Anny II. tř., * 23. VIII. 1797, † 12. II. 1855. — Na náhrobku znak: Štíť dělen napříč, v horní půli hrad s dvěma věžemi po stranách, vchod do hradu uprostřed. Bez označení barev. V dolním červeném poli rozsápaný lev do prava obrácený, v pravé tlapě drží zapálený granát. Klenot: na korunovaném helmu tři pštrosí péra. — 14. * Magdalena Roeck v. Stuckimfeld, roz. Vecchy, manž. generálmajora, nar. 1775, zemř. 1841. — 15. * Anton Roeck v. Stuckimfeld, c. k. pol. podmarš., nar. 1773, zemř. 1848 a Emil von Schobbeck, bez udání dat. — 16. ** Dr. Ignatz Czelochowsky, plk. lékař, nar. 28. 4. 1804, zemř. 20. 5. 1864. — Marie Mulz h(?)merr, nar. 19. 9. 1816, zemř. 23. 9. 1866. — Herrmann, nar. 21. 2. 1844, zemř. 16. 8. 1863. — 17. ** Phillip Jakoblenk, Fr. v. Wolfsberg, nar. 18. 9. 1776, zemř. 29. 7. 1837, plk. a komand. 1. pol. děl. pl., ryt. ř. Mar. Ter., rus. ř. Sv. Anny II. tř., a sard. ř. Maur. a Lazara. — 18. ** Karl Maceovits, c. k. hjt. v. v., nar. 1804, zemř. 21. 3. 1881. — 19. * Johann Burkhardt, nadp. 10. děl. plk., zemř. 15. 3. 1868. — 20. ** Anna Trösch, ch. děl. hjt. Leopolda Trösche, zemřela 8. 6. 1843, 38. r. st. — 21. * Adrienne Jonak v. Freyenthal, nar. 1. 10. 1881, zemř. 27. 5. 1890. — 22. ** Dominik Edl. v. Goldbach, c. k. plk. a pos. děl. obv. vel. v Č., zemř. 8. 5. 1844, 68 r. st. — 23. ** Josef Kettner, plk. a vel. c. k. I. děl. pl., zemř. 26. 1. 1832, 67 r. st. — 24. ** Vincenc Edl. v. Cerný, podplk. 1. děl. pl. pol. zbr. hr. Künigla, nar. 16. 1. 1786, zemř. 10. 6. 1844. — 25. ** Wenzl Schipka v. Blumenfeld, c. k. generálmajor a děl brig., zemř. 27. 2. 1832, 76 r. st. Popis znaku: Štíť rozdělený pokosným pruhem, na kterém se nalézá šípka vzhůru letící. V dolním i horním poli polní květina (kopretina?). Helm zdobený korunkou, z níž vyrůstají dva rohy, mezi nimi volně vznášející se obrněné rámě, meč držící. Znak obrácen. Poslední svého rodu. — 26. * Franz Medt, c. k. děl. hjt., zemř. 27. 5. 1852. — II. odd. 27. ** Anton Paneck, nadp. c. k. pol. děl. pl. č. I., zemř. 5. 4. 1847, st. 45 r. — 28. Katharina Voigt, roz. Kraus, nar. 1828, zemř. 27. 6. 1863 a ch. její Franz Voigt, c. k. dv. lékař J. Vel. císař. Ferd., nar. 1810, zemř. 20. 10. 1869. — 29. * Elisabeth Dolfrader, zemř. 5. 9. 1885, st. 64. r. — 30. ** Johann Weltrowsky, c. k. poručík v. v., nar. 1779, zemř. 12. 11. 1845. — 31. ** Anton Hosser, c. k. děl. nadp. v. v., nar. 1803, zemř. 23. 12. 1866. — 32. ** Aloisia Zechmeister, Edl. v. Wagau, ch. podplk., nar. 3. 6. 1812, zemř. 8. 12. 1877. — 33. ** Georg Hoffer, v. Wehrfeld, c. k. nadp. v. v., zemř. 23. 2. 1846. a jeho ch. Josefa Hoffer v. Wehrfeld, zemř. 5. 6. 1846. — 34. ** Cornelius Lehmann, c. k. hjt. děl. v. v., nar. 1796, zemř. 20. 12. 1869. — 35. * Petrina Wollmann, zemř. 11. 6. 1850, 10 měs. st. — 36. ** Amalie Pietsch, roz. Rietschl, ch. hjt., nar. 1826, zemř. 13. 1. 1861. Gabriela Pietsch, roz.

Mayer, ch. mjr., nar. 22. 3. 1856, zemř. 30. 7. 1891, Josef Franz Pietsch, naddozorce c. k. fin. str., nar. 1782, zemř. 21. 4. 1857. — 37. Ludwig Hruška, nar. 8. 6. 1876, zemř. 9. 12. 1881. — 38. ** Carl Ropp, zemř. 1865. — 39. * Josef Fischer, c. k. účetní i. děl. plk., nar. 1825, zemř. 4. 4. 1865. — 40. * Franz Regscheck, c. k. kapl. děl. pl. a bisk. not. v Bud., nar. 1802, zemř. 1843. — 41. Eduard Hosser, c. k. děl. hjt., nar. 17. 8. 1818, zemř. 8. 3. 1865. — 42. Anton Wurm, c. k. nadp., nar. 1811, zemř. 1884. — 43. Felix Ritt. Stransky v. Greifenfels, c. k. hjt., zemř. 18. 11. 1893, a jeho dítky: Kathe, Karl, Johanna, Marie (bez dat). — 44. Lilli Karwath, Edl. v. Würdeburg, (bez dat). — 45. Daniel Kostal, c. k. plk. děl., nar. 21. 7. 1802, zemř. 29. 11. 1878. — 46. Johann Kollarek, c. k. hjt. děl., zemř. 24. 3. 1884. — 47. * Peter Klein, mjr. děl. v. v., nar. 1782, zemř. 15. 3. 1858. — 48. * Anton Künstler, c. k. mjr., nar. 1. 1. 1806, zemř. 17. 4. 1867, a ch. Karolina, roz. Spurný, nar. 21. 9. 1803 (?), zemř. 24. 12. 1866. — 49. * Ignatz Braunauer, vrchní ohněstrůjce c. k. bomb. sb., zemř. 26. 9. 1833, 33 r. st. — 50. * Anton Urner, c. k. ohněstr., nar. 1804, zemř. 30. 6. 1873, a ch. Elisabeth, nar. 29. 1. 1812, zemř. 7. 12. 1879. — 51. Johann Kubert, c. k. nadp. i. děl. pl., nar. 14. 4. 1814, zemř. 8. 6. 1892. — 52. Rudolf Arthur Kasal, syn c. k. hjt., nar. 19. 6. 1893, zemř. 9. 9. 1893. — 53. Anton Willmann, c. k. děl. podplk. v. v., nar. 1825, zemř. 6. 10. 1893. — 54. Fritz Fr. v. Augustin, nar. 12. 6. 1879, zemř. 7. 6. 1880. — 55. Wilhelm Glaser, c. k. hjt. v. v., nar. 16. 9. 1810, zemř. 8. 5. 1876. — 56. Karoline Wurm, vd. po hjt. nar. 18. 6. 1842, zemř. 12. 7. 1883, Amalie Wurm, nar. 19. 8. 1844, zemř. 17. 5. 1894. — 57. Mathias Blaskowich, c. k. hjt. p. pl. č. 43. »bar. Alleman« nar. 1803, zemř. 21. 12. 1855. — 58. ** Vojtěch šl. Česany, rytm. 7. hul. plk., nar. 1809, zemř. 24. 12. 1886. — 59. * Katharina Mayer v. Sonnenberg, roz. v. Schauer, chot c. k. mjr. nar. 17. 11. 1767, zemř. 6. 5. 1837. — 60. ** Antonín Linek, pr. měst., nar. 1823, zemř. 1. 5. 1882, a syn? Jan Linek, nar. 12. 11. 1853, zemř. 3. 4. 1883. — 61. A. Kříž, 52. stár. — 62. Franziska Konradt, nar. 25. 3. 1777, zemř. 5. 1. 1858. Alois Konradt, nar. 17. 8. 1833, zemř. 12. 2. 1835. Leopold Konradt, nar. 10. 3. 1832, zemř. 20. 12. 1840. Johann Nep. Konradt (bez dat). — 63. * Paul Thiel, c. k. děl. por., nar. 1794, zemř. 27. 9. 1884. — 64. Mathilde Freiin v. Willsdorf, ch. c. k. hjt., nar. 1837, zemř. 15. 12. 1872. — 65. * Josef Seiche, c. k. pevn. stavitel a polír, nar. v Chabařovicích 16. 7. 1796, zemř. v Praze 24. 12. 1850. j. otčím Eduard Merten, c. k. telegr. úř., nar. v Tušimicích 18. 3. 1825, zemř. 19. 7. 1857 na Hradč. — 66. Franz, Josef, Katharina Schrutz, M., B., V., Kinder. — 67. Petr Hager, c. k. ppk. děl. v. v., nar. 1812, zemř. 20. 2. 1877. — 68. Beatrix Baudisch, dc. hjt., nar. 20. 2. 1868, zemř. 4. 12. 1890. — 69. Marie Pügler, ch. c. k. mj., nar. 4. 11. 1818, zemř. 29. 6. 1893. — 70. * Leo Rit. v. Schifter, nar. 31. 10. 1885, zemř. 26. 8. 1886. — 71. Alois Erb, c. k. vál. cvič. uč., nar. 1784, zemř. 17. 11. 1853. — 72. Josef Walzer, nar. 1853, zemř. 1897 a dítka: Miloušek, Marie, Václav, Hugo, Anna, Josef. — 73. Karl Bayer, nar. 30. 6. 1876, zemř. 22. 7. 1878. Maria Bayer, nar. 25. 10. 1879, zemř. 10. 3. 1889. Louis, nar. 2. 8. 1881, zemř. 18. 2. 1889. — 74. * Friedrich Schmidt, c. k. furýr, 22 r. st. — 75. Hanni, nar. 25. 11. 1887, zemř. 7. 2. 1891. Karl u. Anna Durski v. Trzasko (bez dat). — 76. Maria Bayer, nar. 11. 3. 1848, zemř. 12. 1. 1896. — 77. Wenzel Schlag, c. k. furýr i. děl. pl., nar. 26. 2. 1807, zemř. 8. 11. 1852. — 78. Josef Guha, Edl. v. Kaiserleib, c. k. hjt. děl. v. v., nar. 1805, zemř. 19. 8. 1883, a dc. Anna, nar. 1853, zemř. 1. 10. 1866, a ch. Anna, nar. 1811, † 20. 7. 1889. Popis znaku: Na štíte ondřejský kríž, v něm dva zkřížené černé meče, v horním trojúhelníku šesticípá hvězda, v ostatních trojúhelníkových polích po jedné kouli. Helm zdobený křížily rozpjetými, na každém šesticípá hvězda. — III. odd. 79. Barbara a Benjamin Dieslovi, a Emilie Dieslová, jejich babička, 56 r.

stará. — Amalie D i e s l o v á , nar. 1873, zemř. 19. 12. 1890. Anna K o t z o v á , nar. 1818, zemř. 1. 1. 1890. — 80. Kříž kamenný, pod nímž leží 28 pruských důstojníků a patrně hejtman Měšicek z Výškova, v r. 1866 pochovaný. — 81. Terezie a Františka T a m p e - o v i . — 82. Antonín H o k e š , účetní šikovatel p. pl. č. 28. Benedek, nar. 1843, zemř. 24. 4. 1880, se synem Aloisem, 3 r. starým. — 83. František K u n a , c. k. fin. resp., nar. 1834, zemř. 14. 9. 1889. — 84. Theodor P r a n d t e r , nar. 1862, zemř. 1892. — 85. Maroušek H l a v n i č k a , nar. 25. 11. 1879, zemř. 24. 8. 1882. Vojtěch H l a v n i č k a , nar. ? (nečit.), zemř. 9. 11. 1890. — 86. Matiáš C á p , podkovář I. děl. pl. — 87. Matiáš N á p r s t e k , dělostřelec, nar. 1764, zemř. 6. 3. 1842. (Věnoval syn Antonín Náprstek.) — 88. Friedrich K ö h l e r , sluha u c. k. rady, nar. 19. 12. 1829, zemř. 29. 9. 1888. — 89. Hugo P o p p e k , c. k. por. — 90. Josef H o u d e k , šikovatel p. pl. 28, nar. 1849, zemř. 15. 9. 1883. — 91. Julian Karel V y s t o u p i l , c. k. svobodník p. pl. 28, nar. 22. 9. 1876, zemř. 25. 3. 1895. — 92. Filomena K r e j z o v á roz. C h a r v á t o v á , nar. 1850, zemř. 21. 4. 1887. — 93. Josefa G a j e r o v á , nar. 1871, zemř. v 19. roce věku svého. Ferdinand G a j e r , zemř. v druhém roce věku svého. — 94. Alžběta F a f l í k o v á , nar. 1819, zemř. 8. 1. 1893. Josef F a f l í k , nar. 1814, zemř. 2. 10. 1872. Josef S t e n g e l , nar. 16. 11. 1872, zemř. 30. 11. 1872. Maria S t e n g e l , nar. 4. 9. 18(?) , zemř. 4. 10. 1872. Barbora S t e n g e l , nar. 24. 12. 1851, zemř. 25. 5. 1886. Antonín F a f l í k , nar. 22. 11. 1885, zemř. 13. 7. 1887. — 95. Josef Halík, rev. c. k. Ter. úst. šl. v Praze, nar. 1850, zemř. 17. 4. 1889. — 96. Václav P á s e k , nar. 1820, zemř. 21. 5. 1890. — 97. Anna C h m e l í č k o v á roz. R u m p i c h o v á , nar. 1835, zemř. 2. 10. 1896 a ch. Jan C h m e l í č e k , nar. 1823, zemř. 17. 11. 1898. — 98. Arnošt D e u t s c h , c. k. zvěrol. v. v., nar. 1816, zemř. 22. 4. 1887, ch. Kateřina roz. Z y k o v á , nar. 1817, zemř. 7. 4. 1889. — 99. Ferdinand v. R ö d e r , král. prus. premierleitn. a brig. adj., ryt. zásl. řádu, nar. 17. 1. 1793, Grottka (Slezsko), zraněn 26. 8. 1813 u Drážďan, zemř. 23. 9. 1813 v Praze. — 100. Josef S w a t o s c h , kovář. tovar. c. k. děl. zbrojnice, nar. 1823, zemř. 9. 3. 1845. — 101. Karel H o l e č e k , nar. 1827, zemř. 19. 12. 1886. — 102. Václav B e r g h o f , nar. 9. 10. 1830, zemř. 29. 3. 1891. — 103. Terezie B r o ž k o v á , nar. 1803, zemř. 18. 6. 1889. Anna P o t u ž n í k o v á , nar. 1838, zem. 12. 1. 1887. Jan B r o ž e k , nar. 8. 1. 1811, zemř. 25. 12. 1895. — 104. Anna B r o ž k o v á , nar. 9. 4. 1839, zemř. 3. 12. 1887. Josef B r o ž e k , c. k. ohněstrůjce, nar. 8. 2. 1860, zemř. 21. 3. 1892. — 105. Marie T r o j a n o v á , nar. 28. 9. 1882, zemř. 23. 9. 1887. — 106. Magdalena R i c h l i n g , nar. 1812, zemř. 1836 a Jan P a r o u b e k , nar. 1819, zemř. 1897. — 107. Berta L u k s c h , nar. 8. 10. 1884, zemř. 23. 10. 1888. — IV. odd. 108. * Barbora B a b o r s k á , nar. 1798, zemř. 22. 12. 1886. — 109. * Josef J u t t n e r , c. k. generalmj., roz. 1775, zemř. 27. 4. 1848. — 110. Johann G r e i f f e n s t e i n , c. k. plk., vel. děl. zbroj. obv. v Č., nar. 1787, zemř. 1853. — 111. Jan Š á l e k , nar. 24. 3. 1887, zemř. 4 a ½ r. stár. Aloisie Š á l k o v á , nar. 30. 8. 1887, zemř. 3 a půl r. stará. — 112. Čeněk J a n d o v s k ý , učitel hudby, zemř. 1888, stár 24 r. Pavel V e s e l ý , úř. bky Slavie a c. k. nadp. p. pl. 76, zemř. 1897, 38 r. stár. — 113. Leo W a l i s c h , nar. 3. 9. 1893, zemř. 12. 1. 1896. — 114. Antonín S e i d l , zemř. 29. 1. 1897, 57 r. st. — 115. Anna F e j f r o v á , zemř. 9. 11. 1890, 66 r. st. — 116. Georg F r a n k , c. k. úč. poddůst. I. tř. p. pl. 73, nar. 21. 9. 1867 Cheb, zemř. 16. 4. 1895 Praha. — 117. Karel R a b a s , c. k. šík. — 118. František T i c h ý , dělostřelec. — 119. Karl Max F r o ž e k , náředník pol. děl. pl. č. 1, nar. 29. 3. 1862, zemř. 15. 6. 1881. — 120. Otokar B u r k e t , abs. posl. vyšší hosp. šk. v Táboru, desát. při odd. st. hřebč. v Praze, nar. 16. 6. 1859, zemř. 27. 8. 1880. — 121. Albína D a n d o v á , roz. K o c h o v á , nar. 17. 11. 1860, zemř. 26. 3. 1898. — 122. Josef S c h m i n k o , c. k. děl. náředník, zemř. ve 22 r. — 123. Renata B o n k a , nar. 28. 9. 1897, zemř. 25. 5. 1898. — 124. Linhart Š e b e s t i á n , četař

p. pl. 36, zemř. 1879, 22 r. st. — 125. Elsa K ü c h t r e i b e r, nar. 16. 6. 1896, zemř. 26. 5. 1898. — 126. Arnošt V a e t e r, zemř. 18. 6. 1878. — 127. František D v o ř á k, c. k. četař, zemř. 24 r. st. — 128. Josef M a y e r, zemř. 13. 4. 1897 30 r. st. — 129. Matěj Z i k a, jízd. děl., nar. 16. 4. 1872, zemř. 24. 3. 1897. — 130. Josef S c h a l l e r, důst. sluha, zemř. 13. 3. 1883 22 r. st. — 131. Josef P t á k, ú. četař, zemř. 22. 12. 1887 22 r. st. — 132. Stephanie B l a s c h k o, nar. 21. 12. 1893, zemř. 28. 7. 1897. — 133. Antonín M i k a, abs. st. účet., nar. 16. 1. 1874, zemř. 8. 12. 1896. — 134. Josef M a r e č k, bez dat. — 135. Anna W i s s e n d o r f, zemř. 18. 4. 1897. — 136. František P i n c, zemř. 25. 4. 1888 49 r. st. — 137. Franz W e t z l a r v. P l a n k e n s t e r n, c. k. hejt. tyr. mysl. pl., zemř. 22. 3. 1877, 59 r. st. — 138. Hans W e r n e r, nar. 12. 8. 1892, zemř. 10. 3. 1895. — 139. Marie a Julius V y h n á n k o v i, bez dat. — 140. Božena E t č e r o v á roz. S n ě t i n o v á, ch. c. k. úč. poddůst., nar. 1869, zemř. 11. 1. 1895. — 141. František K r o u p a, pěš. p. pl. 28, nar. 1850, zemř. 17. 6. 1873. — 142. Georg H a u s t e i n, c. k. svob. zák. pl., nar. 7. 5. 1867, zemř. 24. 9. 1888. — 143. Gertrud K n ö t g e n, nar. 11. 9. 1894, zemř. 11. 3. 1895. — 144. Václav P e t ř í k, nar. v Žamberku, zemř. 31 r. stár. (Prvý hrob u vrat upravo.) — 145. Betty K u n d m a n n, zemř. 21. 2. 1891. Franziska T r o l d a r. K u n d m a n n, ch. c. k. hjt., zemř. 12. 4. 1898. — 146. Adam S c h u l d e s, nar. 24. 12. 1821, zemř. 12. 2. 1891. — 147. Josef B e j b l, nadělostř. 33. těž. děl. div., nar. 22. 2. 1867, zemř. 18. 2. 1891. — 148. Adolf K o ž n ý, c. k. insp. str. bezp., nar. 28. 9. 1841, zemř. 7. 8. 1891. — 149. * Václav T a t ī ē k, c. k. svob. r. bat. 15. div. děl., zemř. 27. 8. 1891, 23 r. st. — 150. * František K n o r, předmistr 8. pl. 2. setn. pol. děl., zemř. 7. 9. 1891, 22 r. st. — 151. Barbora G y š l o v á, ch. c. k. vrch. strážníka, 38 r. st. — 152. Anna V o ř i š k o v á, nar. 2. 4. 1871, zemř. 20. 3. 1893. — 153. Antonín K r á l z Černuce, c. k. voj. 16. setn. pol. měřiců, zemř. 7. 6. 1886 st. 21 r. — 154. Jan H r a d s k ý, vojín, nar. 22. 11. 1871, zemř. 3. 12. 1894. — 155. Anna Č e r n á, roz. 1808, zemř. 19. 8. 1892.

Vysvětlení značek: Hvězdička značí desku v hradební zdi, dvě hvězdičky hrob mimo zed. Zkratky: ch. = choť, hjt. = hejtman, plk. = plukovník, pplk. = podplukovník, mj. = major, svob. = svobodník.

Jan Lintner:

Poznámky k dějinám obyvatelstva v Horách Ratibořských.

Bývalé horní městečko u Tábora, Hory Ratibořské vznikaly na rozhraní XVI. a XVII. století, kdy tamní stříbrné doly za posledního pána z Rožmberka, Petra Voka, dosáhly nebývalého rozkvětu. Roku 1652 byly povýšeny na městečko. Samostatného duchovního správce však dlouho neměly; teprve r. 1786 založena tu fara a od tohoto roku datují se také nejstarší matriky Hor Ratibořských. Před tímto rokem není mnoho známo o tamních obyvatelích. — Tato práce, vyčerpávající jednak zachované dvě gruntovní knihy a přinášející rodopisná data porůznu rozptýlená v archivu bývalého horního úřadu v Horách Ratibořských a v archivu panství

chýnovského, kteréžto oba fondy jsou uloženy v archivu knížete ze Schwarzenberků v Třeboni, má být jakousi náhradou za matriky před r. 1786 a úkolem jejím jest aspoň upozorniti na jména, která se v té době v Horách Ratibořských vyskytovala a usnadniti tak další rodopisné badání.

Albrecht. Roku 1626 se připomíná Ondřej. — 5. ledna 1798 Matoušovi A. propouští se za manž. Anna, dcera Jana Linharta, krajčího z Pořína. — Alexander Volf připomíná se r. 1653; jeho dceru vzal si Jan Procházka. — Andrášek Vavřinec Vojtěch, šichtmistr, 1667; r. 1699 jmenuje se jeho zet Matěj Hover, polesný panství Krumlovského. — Arnstat Jan připomíná se r. 1637.

Ballcar Abraham — k. r. 1640 jmenuje se vdova po něm Voršila. — **Balley** Řehoř nar. v Obratani (1750). — **Balvín** (Ballwin) — 1652 Kašpar, 1657 Pavel František — Bäckert Antonín narozen. (1743) v Malých Horáčích (Adamstadtě). — **Beer** (Behr, Per, Pehr) Kašpar 29. června 1628 koupil dům od Rehoře Truhláře. — Kryštof; 1643 vdova po něm Mandalena a dcera Barbora, kterou měl za manž. Jan Nur. — Matyáš ujal r. 1651 dům č. 4. — Michal 1726 — Tomáš 1671. — Bejček Jan; 22. října 1788 propuštěna mu za manž. Mariána, dcera Tomáše Stočes-a ze Sádku, panství Hluboš. — Bendl Ondřej a Pavel 1788. — Benýš Adam 1631; 1652 vdova po něm Barbora a dcera Apolena, provdaná za Blažejem Wurmou. — Beránek Václav, narozen. v Příbrami (1748). — Blabolil Jakub, havíř; vzal si Dorotu po zemř. Josefa Hájkovi z Dobronic r. 1785. Pavel, havíř 1762. — Boos Babtista 1686. — Bortin Vilém 1654. — Bouška Ondřej nar. v Ratibořicích (1743); Vojtěch v prosinci 1787 oženil se s Kateřinou, dcerou Jakuba Prokopa ze Slavětína (panství Lukavec). — Brantel Fabian narozen (1727) v Jílové — Vavřinec nar. (1738) tamtéž. — Břech Matěj držel před r. 1660 dům č. 5. — Burg hard (Purkhart) František 1786 — Jan 1782 — Leopold; 1701 vdova po něm Anna, vdala se za Josefa Wika. — Michal před r. 1653 držel dům č. 24.

Čára Jiří, nar. ve Vřesci (1756). — Čechl Jakub připomíná se v prvé polovině 17. stol.

Dačický Jakub; 1686 vdova po něm Alžběta. — **David** Jan, řvec, vystavěl si r. 1627 v Horách Ratibořských dům. — Václav vystavěl si dům před r. 1626. — **Deml** (Teml) Jiřík; 1673 vdova Mariána. — **Diz** (Ditz, Titz) David 1756. — **Jířík** 1669, r. 1703 jmenuje se syn jeho Matěj. — **Dlouhý** Matěj vystavěl si dům před r. 1626. — **Domina** František, nar. v Lanech (1718). — **Dobrovolský** Václav 1747. — **Dvořák** Jakub 1749.

Eczler Jan, 1692 vdova Marie. — **Martin**, 1669 vdova Zuzana; týž vystavěl si dům před r. 1626. — **Edelmann** Michal vystavěl si dům před r. 1626.

Felerová Marie, 1702 zet její Šimon Ohnesorg. — **Fiala** František; 7. IX. 1788 propuštěna mu za manželku Barbora, vdova po Václavovi Hubenkovovi z Hlasiva. — František, narozen. (1732) v Příbrami; děti Josef (1757), František (1762), Václav (1764). — **Fischer** (Fišer) František 1771. — Josef; roku 1725 se připomíná syn téhož František, jenž se r. 1733 zakoupil v Soběslavi a svůj dům v Horách č. 49 pustil svému synovi Václavovi. — **Famich** Jiřík před rokem 1669. — **Folberger** (Fohlberger, Falberger) — r. 1702 Kryštof — 1726 syn předešlého František — 1762 syn Františkův Kryštof. — Václav zemřel 11. října 1795; bratr jeho Ignác byl měst. písárem. — **Folmann** Jiří Michal 1745 — syn téhož Ferdinand

1768. — Frantz Josef 1771. — Frank Kryštof před rokem 1660. — Frank David nar. (1744) v Gottesgab — Václav nar. v Chýnově (1726); syn Jan (1759). — Freišlok (Frayšlok, Freišlojk) Bartoš, kovář, vystavěl si dům před r. 1626. — Friedrich David; před r. 1626 vdova Zuzana. — Michal 1669. — Friedl Jan, synovi jeho Josefovi propuštěna 13. ledna 1790 za manželku Magdalenu, Martina Veselého z Nechyby. — Kašpar před r. 1673. — Fronck (Fronk) Jan, pergmistr, před r. 1652. — Martin, šichtmistr, 1652; 1701 vdova Anna Marie. — Fuchs (Fux) Michal vystavěl si před r. 1626 dům; vdova po něm, Voršila Kreislerová, zemřela kolem r. 1659 v Čes. Budějovicích; děti se připomínají Kryštof a Pavel, jejichž poručníkem byl Maximilian Steinstock z Č. Budějovic. — Pavel držel r. 1685 dům po otci; 1745 ujal dům syn jeho Václav a druhý syn Josef se usadil v Mladé Boleslavě. — Tomáš vystavěl dům před r. 1626.

Görg Hanuš z Hradiště zakoupil se v Horách r. 1681. — Grünwald Antonín, nar. (1725) v Příbrami; syn František. — Gybta Josef narozen. v Chotovinách (1755).

Haberlich Josef nar. (1736) v Příbrami; děti: Josef a František. — Ham Wolf vystavěl si dům před r. 1626. — Hannich Wolf před r. 1652. — Hejnit (Högnot) 1652 vdova Voršila. — Hohlberger Josef po r. 1763. — Kryštof 1763; za manželku měl dceru Antoninu Linhartu, Judit. — Hornstát (jinak Prantl) Jan vystavěl si dům před r. 1626. — Hrděj Václav, nar. ve Vilémči v čáslavském kraji (1746). — Hrdlička Jakub, 1674 vdova Marie. — Hrnčíř Jan; 1667 syn téhož Martin — Pavel vystavěl si před r. 1626 dům. — Hubenka Martin, havíř; 26. října 1782 propuštěna mu za manž. Terezie, dcera Jana Hrdličky z Mladé Vožice. — Hueber Kryštof; 1653 dcera Zuzana, měla za manžela Melichara Kopsteina.

Janoušek Antonín 1701. — Jenšíková Anna Kateřina 1701. — Jeřábek Martin 1669. — Jindra František narozen. v Pohnanci (1732). — Jónn Josef 1771, narozen. v Hlinici. — Jungmann Urban 1648.

Kaderávek (Kaderábek) Šimon nar. (1753). — Václav 1726—1771. — Václav, havíř, 19. června propuštěna mu za manželku Johana, dcera Alberta Mošovského z Chýnova (1787). — Kadlík Pavel 1683; viz též »Tkadléček«! — Kampryl František; 1763 vdova Kateřina a syn František. — Kryštof 1670. — Michal 1652. — Ondřej 1671. — Rehoř před r. 1652. — Keller Michal vystavěl si dům před r. 1626. — Kerner Kryštof 1681. — Khinost Jan 1657. — Kirschikl Jindřich; 1638 dcera Kateřina měla za manž. Jan Menšík. — Kinter Kašpar postavil si dům před r. 1626; 1626 vdova po něm prodala ten dům Anně manž. Adama Zemanu, řezníka. — Kirchheusler (Kirchheisler) Adam 1655. — Kryštof; 1688 vdova Zuzana. — Ondřej, pekař, kolem r. 1626. — Kirchner Jiřík 1660. — Knotek Josef narozen (1741) v Obřataně; syn Albert. — Kohl František, nar. v Kolinci (1754). — Kopáček Jan vystavěl si dům před r. 1626. — Kopfstein František; 1728 syn František, 1763 zet Ignác Střela. — Melichar; 1650 syn Adam. — Václav; 1762 syn František a dcera Anňa, kterou měl za manželku Josef Menšík. — Václav nar. (1754). — Koráb Pavel, řezník, vystavěl si dům před r. 1626. — Kozák Jiřík 1652. — Krapil Jakub narozen. v Dolu (1711). — Krbeček Samuel 1685. — Krbeš Václav 1771; nar. v Hlasiče. — Kroh Tomáš 1644. — Kudihel Matěj narozený v Újezdě v kraji Hradec Kr. (1713). — Václav nar. v Hrobech (1759). — Kudlík Vavřinec 1698. — Kuchař Jan vystavěl dům před r. 1626. — Kukla Josef nar. v Sudoměřicích (1755). — Kůžka Jiřík, řezník, 1632.

Ledl Tomáš 1715; jeho dcera Kateřina měla za manž. Jakub Petruš, řenkyř blanický. — Vavřinec 1727; vdova Anna vzala si Matěje Hrdličku;

děti: Eva, Veruna, Alžběta, Ondřej. — Leitter Bartoš narozen. (1720) na Plzeňsku. — Lekes Jan, havíř; 19. října 1782 propuštěna mu za manž. Anna, dcera Jiřího Kubce z Dobronic. — Tomáš, v doveč; r. 1788 vzal si Rozinu, vdovu po neb. Jiřím Lekesovi z Chýnova. — Václav, syn předešlého. — Lenk Jiřík, kovář; vystavěl si dům před r. 1626; r. 1669 jmenuje se syn jeho Kryštof. — Leuer Michal, zet Jana Mládka 1669. — Linhart Antonín 1755, dcera Judit provdaná za Kryštofa Fohlbergera. — David 1670. — Ferdinand; 1742 vdova Barbora. — František Karel 1687. — Kašpar vystavěl dům před r. 1626; r. 1652 sirotci po něm Kašpar a David. — Rudolf 1698. — 1721 Eva provd. za Vavřince Rudolfa. — Lödl Rudolf 1730. — Tomáš 1709; vdova po něm Anna vzala si kolem r. 1721 Matyáše Hrdličku ze Soběslavě; r. 1756 se připomíná syn Anny Ondřej Lödl. — Lohner Kryštof 1659; r. 1683 syn Jiří.

Macek František 1771. — Václav rodilý z Podolí 1720; 1762 syn Jan, r. 1781 vdova po něm Veronika a syn František. — Maršík Petr 1714. — Mayer Honz před rokem 1626. — Makovec Jakub, havíř; 30. září 1797 propuštěna mu za manž. Mariána, dcera Antonína Fučíka z Kloužovic. — Mallenský Albert, havíř; 16. ledna 1789 propuštěna mu za manž. Kateřina, dcera Martina Sindeláře z Pohnance — Mayer Josef nar. (1720) v Rudolfově. — Menšík (Menšík) Adam 1691; 1749 syn Pavel. — Jakub 1673; 1715 syn Jiří. — Lukáš 1692; 1745 vdova Anna. — Matěj 1685; 1706 syn Jan. — Ondřej; 1738 syn Josef. — Michálek Josef, v doveč; 27. prosince 1791 propuštěna mu za manž. Apolena, dc. Martina Hovorky z Pohnání. — Mikuskovic Tomáš, nar. (1719) v Uhrách; syn Jan (1765). — Mládek Jan z Pacova 1659. — Moric (Moricz). — Kašpar 1644; 1670 syn Matyáš — Michal 1689; 1717 syn Jan — Pavel 1695; syn František — Vojtěch; 9. dubna 1790 propuštěna mu za manželku Anna, dcera Jiřího Marka z města Amischalberg. — Mráz Václav koupil r. 1708 dům č. 3. — Mrázek — Antonín 1755 — Jiří 1725; r. 1768 připomíná se vdova Anna a syn Josef — Matyáš 1717; 1763 jmenuje se syn Mates a r. 1784 syn tohoto František. — Müller Martin před r. 1657. — Šebestian, nar. (1745). — Musil Tomáš nar. (1731) v Kloužovicích.

Nehera Jan 1652. — Noc Jan 1648. — Novák Josef nar. (1739) v Bělé. — Novotný Matěj 1653 držel dům č. 48. — Nuhlíček Jakub 1693; vdova po něm vzala si kolem r. 1730 Antonín Pešek; r. 1749 připomíná se syn Václav. — Niedrohokrhanz vystavěl dům před r. 1626.

Ohnesorg Šimon; 1745 syn Vavřinec a e. 1762 vdova po něm Kateřina. — Orlitz Ondřej 1674.

Paczl Jiřík před r. 1667; 1667 vdova po něm Kristina. — Panos Václav 1707. — Papáček — Dorota; 1652 dcera její Anna. — Parfus Ondřej před r. 1655; syn Tomáš. — Passler Jan 1738. — Pašek — Jan 1717 — Martin; 1737 měl za manželku Annu Marii, dceru Pavla Andráška; 1774 syn Ignác. — Paulus Jakub rodem z Dačic 1645. — Pedl Václav 1685; 1774 syn Vavřinec. — Pek Vavřinec vystavěl dům před r. 1626. — Pekař Jan před r. 1659 — Vavřinec (také Pek, nebo Bek); 1659 připomíná se dcera po něm Eva. — Pem (Böhm) Adam vystavěl dům před r. 1626 — Michal 1660. — Perger Matěj před r. 1645. — Pertík Štefan, ujal r. 1665 dům č. 3; vdova po něm Kristina provdala se kolem r. 1705 za Jana Jamperka. — Petr Václav; 25. ledna 1797 propuštěna mu za manželku Kateřina, dcera Václava Suchana, královského svobodníka z vesnice Vozné (kraj Kouřimský). — Peterloch Nedky Rudolf urozený a statečný pán 1703. — Pfleger Josef; dceru Františku vzal si r. 1776 Jan, syn Václava Doležala z Chýnova. — Pines Jan Adolf narozen (1723), synové: Jan, Dominik a František. — Pimon Ondřej, rodilý z Wartenschlagen v Horních Rakousích; připomíná se r. 1660. — Pinta Jan 1656; rodilý z Neustupova —

Anna; kolem roku 1701 se podruhé provdala za Pavla Andráška. — Pionkotský z Bělobot Adam 1616; r. 1623 jeho manželka Alžběta. — Pittin Jakub 1687 — Matyáš 1725; 1746 syn Jan a sestra Anna, r. 1784 syn tohoto František. — Plašil Pavel 1776. — Plattling František narozen (1728) ve Slavkově (Schlagenwald). — Pochner Melichar 1626. — Ponhajm Jakub vystavěl dům před r. 1626. — Pokorný Jan, krejčí 1661 — Jan nar. v Jílové (1707). — Portinus Vilém 1685. — Prantl Martin 1626; měl dceru Michalu Kellera u sebe na vychování. — Pražák Václav 1669. — Priester Jan 1692 — Řehoř před r. 1660. — Procháska — Jan 1705 — Martin; 1669 syn Samuel. — Prones Jiřík; 1669 syn Jan, jenž r. 1680 odešel. — Příbramský Jan 1652. — Purkhart Ignác 1739; 1785 syn Dominik — Jiří; 1701 vdova Kateřina.

Raiter Josef nar. (1742) v Praze; syn Jan (1770). — Rambler Jan Jiří 1692; 1743 vdova Benjamina. — Reisinger Jan; 1643 příženil se ke vdově Mandelině Martin Procháska z Hlasiwa. — Petr narozen v Suchdole (1758). — Richter Kryštof, šichtmistr, před r. 1648. — Rudolf František 1685, 1726 syn Christian — Josef 1723; 1745 syn František a r. 1784 vdova po něm Terezie a syn téhož Matyáš — Kryštof r. 1669 jmenuje se mešťanem a radním v Táboře; švagr jeho byl David Linhart — Mates vystavěl dům před r. 1626. — Rumpálék Mates nar. (1721) v Kutné Hoře. — Rupert Rajmund narozen. (1733) v Schönfeldu. — Růžička Jakub nar. (1723) v Jílové; syn Josef (1766).

Režábek Martin 1656 — Matěj rodem z Prostějova 1661. — Rípa Jan 1631.

Schindler Jan Václav^{*)}, důlní správce narozen (1741); synové: Karel, Jan a Josef. — Schmidmayer Tomáš 1670; jeho dceru Annu Marii měl Bedřich Purkhart. — Schönfeld Pavel 1683; byl zetem Václava Pražáka. — Schrimpf Jan, rodilý z Jindř. Hradce 1771; synové Jan a Karel. — Schubert Bedřich 1625. — Sibert Kryštof; odešel s manželkou a jedním synem pro víru do Freiberka. — Slavík Václav narozen v Turovci (1735). — Stárek Jakub 1697 zet Kryštofa Lenka; 1734 syn Jan, jenž měl syna téhož jména. — Martin 1692; 1707 vdova Judita. — Tomáš 1667; 1696 vdova Žofie a syn Matěj. — Václav 1732. — Steiger Eliáš; 1644 vdova Kateřina a syn Jan. — Steinstok Tobiáš před rokem 1626 — Zuzana před r. 1652 dcera její Salomena vzala si Ondřeje Ohnesorga. — Svatkovský Přech před r. 1626. — Svoboda Lukáš; r. 1658 se dal na vojnu a opustil manželku i děti.

Šebesta Mikuláš 1636. — Šilha Matyáš, havíř, oženil se r. 1784 s Mariánou po neb. Václavovi Mužíkovi z Dubu. — Springer Jakub vystavěl dům před r. 1626. — Štefán Petr 1661. — Štyklíč Michal postavil si dům před r. 1626. — Švějštil Matěj 1699.

Tantzer Antonín narozen ve Staré Vožici (1756). — Tiračka Václav před r. 1638. — Titz — Dorota zemřela kolem r. 1742; měla děti: Davida, Josefa, Terezii, provdanou Rosenmüllerovou, Verunu, Dorotu a Annu Marii. — Kadlíček Adam 1662; 1699 syn Ondřej Kadlík. — Truhlář Řehoř vystavěl dům před r. 1626. — Tutter Pavel narozen v Chýnově (1740).

Umbescheide Bartl zemřel r. 1652; syn Fridrich byl v cizině a jeho dceru měl za manžel. Michal Purkhart. — Umsaiden Bartoš postavil si dům před r. 1626.

Vacek Tomáš z Brouckové Lhoty; 1768 syn Václav — Valent a Jakub, havíř; 10. června 1797 propuštěna mu za manželku Barbora, dcera po

^{*)} Povýšen 1780 do šlechtického, r. 1799 do rytířského stavu (Schimon, Der Adel v. Böhmen, str. 146).

neb. mlynáři z Horního mlýna ve Velké Chyšce, Karlovi Dědkovi. — Veselý Albert 1787. — František 1728 — Jan, švec, 1661; 1701 manželka Dorota syn Martin — Ondřej 1718; 1761 syn Leopold, jehož dceru měl Josef Fera — Ondřej, 3. listopadu 1778 propuštěna mu za manželku Anna, dcera Matyáše Dlouháčhvíle z Podolí. — Vodička Adam, kolář, 1656. — Jiřík, kolář; 1695 vdova Rozina — Jiří narozen v Milevsku (1721). — Simon 1686 — Václav 1654; 1677 syn Šimon. — Vokoun Jakub narozen v Cetorazi (1751). — Václav narozen v Oblajovicích (1749). — Volckmann Josef narozen v Schlaackenwaldu (1738) — Matěj narozen tamtéž (1712). — Volz Abraham vystavěl dům 1626.

Wagner Josef narozen. (1751) v Sejfech (Hermannseifen). — Wajtaur (Weitauer) František 1783 — Hanz vystavěl dům před r. 1626. — Jakub měl dům č. 5, avšak kolem r. 1687 pro dluhy odešel. — Pavel 1686; 1728 syn Adam a r. 1756 syn tohoto Josef. — Welt Eliáš vystavěl dům před r. 1626 — Marikta 1628. — Winyš Hans vystavěl dům před r. 1626. — Wittmann Eliáš; 1660; r. 1692 vdova po něm vdala se za Ondřeje Menšíka. — Pavel 1652. — Wurm b Adam 1693. — Blažej; kolem r. 1652 příženil se k Apoleně, dceři Adama Benýše; r. 1699 připomíná se syn jeho Kristian. — David 1715; 1733 bratr Pavel. — Eliáš 1703 — František 1742; synové Václav a Karel. — Jan 1726 — Václav 1726 odešel do Pacova.

Zach Adam 1725; 1762 připomíná se dcera jeho Terezie, kterou měl za manž. Augustin Wurm b. — Vavřinec 1686. — Zástěra Jan 1708 — Martin 1680 — Ondřej 1723. — Denek Jan; 22. září 1786 propuštěna mu za manželku Ludmilu, dcera Pavla Lhotáka ze Stříteže. — Zeman Adam, řezník, manželka jeho Anna; syn jeho Daniel psal se Edlmann. — Zelenka Martin Maximilián 1705. — Zobolová Zuzana; 1692 se jmenuje Zuzana kantorka.

František Navrátil:

Zachovací a výhostní listy v archivu města Počátek.

V archivu města Počátek zachovaly se z let 1629—1670 pouze 4 listy zachovací na pergamenu a 1 list výhostní na papíru s pětmi vysutými, z dalších pak jednoho sta let, totiž 1693—1793, celkem 42 listy výhostní, nejvíce ze sousedních panství hornocerekického a telečského, jichž však bylo podle očíslování provedeného při organizaci městského archivu počátkem let devadesátých 18. století původně 93 kusů.

O významu výhostních listů pro rodopis bylo již pojednáno v našem časopisu v článku Jana Lintnera při uveřejnění stručného obsahu jednotlivých výhostních listů z archivu města Soběslavě (roč. II., str. 101). Důležitost výhostních listů pro místní rodopisné badání vysvitne zvláště tehdy, jde-li o výhostní listy nevěst, které se do města přivedly, neboť v tomto případě přivedou nás na stopu, kde hledat matriční zápis o sňatku a umožní tak postupovat

dále ve shledávání rodových dat po přeslici. Dobrou službu prokázaly mi výhostní listy při studiu rodu počáteckého exulanta Záchariáše Jelínka (č. 14, Jihoces. sbor. histor. II., str. 62) a rodu básníka Otokara Březiny — Václava Jebevého (č. 22, 25, ČRSC. VII.—VIII., str. 175).

Podávám tu v chronologické řadě obsah jednotlivých zachovacích a výhostních listů a na požádání podám rád o rodech v nich dotčených zprávy podrobnější.

1629 únor 22, v Maršovicích: Purkmistr a konšelé městys Maršovic vystavují zachovací list Jiřímu Koutskému, synovi Mikuláše Koutského, souseda ve vsi Hůrce nad Hořeticí a jeho manželky Anny; perg. s přivěš. pečetí (č. 1) 1.

1655 duben 10, v městě biskupském Moravské Ostravě: Purkmistr a rada Moravské Ostravy vystavují zachovací list pocitnému mládenci Janu Mathysu Žaurkovi, synovi nebož. Jana Žaurka a jeho manželky Anny; perg. s přivěš. pečetí (č. 6) 2.

1659 květen 20, na Záboří: Anna Marie Benedová, roz. Vratislavka z Mitrovic a na Záboří dává list výhostní poct. mládenci Andresovi Hrdličkovi, roz. z Bezděkova a propouští ho z poddanství; pap. s přivěš. pečetí (č. 8) 3.

1666 listopad 3, v Ledči nad Sázavou: Purkmistr a rada města Ledče nad Sáz. vystavují zachovací list Jakubu Čermákovi, synovi Jiříka Čermáka a manželky jeho Doroty, roz. Suché; perg. s přivěš. odp. pečetí (č. 4) 4.

1670 březen 2, Ober Zell: Albrecht Kříštof ze Startzhausenu na Ottmarinu, správce biskupského pasovského panství Ober Zell vystavuje zachovací list Wolgangu Zöhre rovi řemesla čevcovského; perg. s přivěš. pečetí (č. 10) 5.

*

1693 leden 13, ve Frýdku: Jindřich Samuel Wolff z Března, arcikněz ve Frýdku, biskupa vratislavského ustanovený komisař ve věvodství těšínském, vysvědčuje, že Matouš Moravec z Frýdku není nikomu poddán a jest dosud stavu svobodného. (N. 1) 6.

1695 leden 14, v Jindřichově Hradci: Marie Jos. hrab. Černínová, roz. Slavatová, propouští na žádost Ad. Vratislava hrab. ze Šternberka svého poddaného Pavla Tománského z Velkého Bednářce, jenž se chce přiženiti k pozůstalé vdově po Františku Syrovém do Počátek. (N. 3) 7.

1698 leden 18, na zámku Žirovnici: Pavel Ant. Ruth, hejtman Ad. Vrat. hr. ze Šternberka, propouští pod šos a jurisdikci města Počátek Jakuba, syna nebož. Jakuba Kulhavého ze Stoječína k stavu manželskému Rozině, dceři mlynáře Václava Balka. (N. 6) 8.

1698 říjen, bez uvedení místa: Frant. Ferdinand hrabě z Kuenburgu propouští na žádost počáteckého magistrátu Annu Kolářovu z Horní Vsi z panství hornocerekvického. (N. 5) 9.

1703 květen 22, v městečku Žirovnici: Purkmistr a rada měst. Žirovnice propouští Počáteckým Mařenu, sirotka po Janovi Koutným (N. 9) 10.

1706 listopad 29, v městě Třeboni: Purkmistr a rada města Třeboně vystavuje na přímluvu počáteckého magistrátu zachovací list Josefu Kalinovi, novoševcovskému tovaryši, synu Jiříka Kaliny a jeho manželky Kateřiny. (N. 13) 11.

1708 duben 2, Lublaň: Frant. Ferdinand, bisk. lublaňský, hrabě z Kuenburgu, propouští Dorotu, dceru Kašpara Míkyl z Horní Cerekve za manželku Lukášovi Adamků do Počátek. (N. 14) 12.

1709 únor 15, Salzburg: Jan Josef hr. z Kuenburgu dává vejhost Marianě dceři Mikuláše Zoubka z Horní Cerekve a propouští ji za manželku Janu Rohloví do Počátek. (N. 15) 13.

1710 květen 22, v Brně: Jan Ant. Pachta z Rayhoffenu propouští pod jurisdikci města Počátek Samuela, syna Jana Jelínka z Rípova na panství třebíčském. (N. 17) 14.

1714 září 3, v Jindř. Hradci: Jeroným Specht, rektor koleje T. J., propouští Alžbětu, dceru nebož. Vavřince Čvrčka z Popelína pod pravomoc počáteckého magistrátu. (N. 20) 15.

1715 říjen 28, v Jindř. Hradci: Bedřich Bruno, rektor koleje T. J., propouští do Počátek Kateřinu, dceru nebož. Martina Kobysy z Popelína. (N. 21) 16.

1721 leden 2, v kanceláři zámku žirovnickém: Jan Adam Červenka, hejtman žirovnického panství Frant. Leopolda hrab. ze Sternberka, propouští Alžbětu, dceru Matěje Cupky ze Ctiboře za manželku Matějovi Vejburovi do Počátek. (N. 23) 17.

1721 leden 22, v Telči: Frant. Antonín hrabě z Liechtensteina propouští Alžbětu, dceru Václava Stejskala z Bořetína pod pravomoc počáteckou Jiřímu, synu Kašpara Kubelky, za manželku. (N. 24) 18.

1722 listopad 13, v záinku Telči: Týž vystavuje výhostní list Jiřímu, synu nebož. Matouše Homolky z Lestiny na panství telečském a propouští ho za manžela Heleně, dceři po nebož. Jiřím Slobodovi v Počátkách. (N. 25) 19.

1725 duben 17, Řezno: Eleonora Kristiana, ovdov. hrab. z Regalu, roz. hrab. Metternichová, propouští Marianu, dceru nebož. Jakuba Hradeckého, měšťana z městys Horní Cerekve za manželku Matoušovi Pelikánovi do Počátek. (N. 30) 20.

1727 říjen 25, v Nové Říši: Nepomucen Augustin Viminko, probošt praemonstratského kláštera, propouští na žádost magistrátu starožitného města Počátek Rozinu, dceru Matěje Macka ze Závišíň Volešné Janu Burdoví za manželku (N. 32) 21.

1729 červenec 9, v zámku Lysé: Frant. Josef hrabě Černín dává výhostní list Bartoloměji Šramkovi ze Stráže na panství jindřichohradeckém, aby se mohl odstěhovat do Počátek a oženit se tam s Magdalénou Hynekou. (N. 33) 22.

1729 prosinec 29, v zámku Telči: Frant. Antonín hrabě z Liechtensteina na žádost městské rady Počátecké propouští Simona, syna Pavla Koláře z Jihlavky na panství telečském. (N. 36) 23.

1730 leden 27, v Horní Cerekvi: Eleonora Kristiana hrab. z Regalu propouští Rozinu Kohoutovou z Vostrovce pod jurisdikci města Počátek Pavlovi Doležalovi za manželku. (N. 39) 24.

1731 říjen 27, v zámku Horní Cerekvi: Táž propouští z poddanosti Kateřinu dceru Matouše Číhalu z Rymberka Janu Jebarém u za manželku (N. 42) 25.

1733 leden 20, v Praze: Frant. Josef hr. Černín dává výhostní list svému poddanému Martinovi Vondráčkovi z panství jindřichohrad. (N. 43) 26.

1738 září 11, v arcibisk. rezidenci v Praze: Jan Mořic Gustav, arcibiskup pražský, hrabě z Manderscheid-Blanckenheimu, propouští na žádost počáteckého magistrátu Rozinu Novákovou z panství novorychnovského za manželku Vavřincovi Sauberovi. (N. 49) 27.

1739 leden 28, v zámku žirovnickém: Frant. Ignác Alleš, hejtman, v zařízení Franta Leopolda hraběte ze Sternberka, propouští Polexinu, dceru po nebož. Frant. Koksovi ze Stranné za manželku Matějovi Pokorném u pod jurisdikci města Počátek. (N. 50) 28.

1740 červen 3, v Praze: Jan Jindř. Wolff, král. prokurátor jakožto plnomocník věřitelů kosteleckého panství propouští Veroniku, dceru po nebož.

Matěji Kabelovi, mistru krejčovskému v Sobotce, za manželku Václavovi Frantzenovi, soukenickému tovaryši. (N. 51) 29.

1742 srpen 19, v zámku Telč: Frant. Antonín hr. z Liechtensteina propouští Lukáše, syna Šimona Brody ze vsi Vilímče v revíru studenském za manžela Ludmila, vdově po Bartoloměji Kroupovi do Počátek. (N. 52) 30.

1742 srpen 31, ve Vídni: Ferd. Leopold hrabě z Herbersteina propouští na intervenci Počáteckých Matěje Prochásku z Třeště za manžela Justina, vdově po Janu Svobodovi. (N. 53) 31.

1743 leden 23, v zámku Horní Cerekvi: Eleonora Kristiana ovdovělá hrab. z Regalu dává výhostní list Vítovi Ríhovi z Rymberka na panství hornocerekvickém. (N. 54) 32.

1743 prosinec 30, v zámku Horní Cerekvi: Táž propouští Allinu, dceru nebož. Michala Matějů z Benátek na panství hornocerekvickém Pavlovi Steflovi za manželku. (N. 55) 33.

1746 říjen 15, v zámku Horní Cerekvi: Táž dává výhostní list Alžbětě dceři nebož. Josefa Březiny z panství hornocerekvického. (N. 56) 34.

1750 říjen 3, v zámku Telč: Frant. Antonín kr. z Liechtensteina propouští z poddanství Kašpara, syna po nebož. Martinovi Hájkovi z Kališt. (N. 60) 35.

1754 červenec 3, v zámku Horní Cerekvi: Max. Wirich hrabě z Regalu dává výhostní list Marii Anně, dceři nebož. Matěje Matějů z vesnice Veselé (sine) 36.

1755 říjen 23, v zámku Telč: Frant. Antonín hr. z Liechtensteina propouští na žádost městské rady počátecké Magdalenu, dceru nebož. Bartoloměje Tupého ze vsi Vilímče Josefovi Fialovi za manželku. (sine) 37.

1756 červenec 24, v zámku Telč: Týž propouští na prosbu městské rady počátecké Annu, dceru Karla Novotného z Vesce Antonínu Tupému za manželku. (N. 64) 38.

1759 říjen 14, v zámku Telč: Týž na intervenci Adama hr. ze Sternberka, ochranného pána města Počátek, propouští z poddanství Vavřince Veselého za manžela Anně Marii, dceři Frant. Balka (N. 67) 39.

1762 říjen 2, v zámku Batelově: Mar. Rozina Terezie Burckhardová svob. paní z Klee, roz. Nitschke-ová, poručnice sirotčího panství Batelova, propouští na žádost počáteckého magistrátu Matěje, syna nebož. Šimona Kratochvíle z městyse Batelova z poddanství a za manžela Anně Marii, dceři po nebož. Václavu Mrázovi. (N. 69) 40.

1765 září 13, v zámku Telč: Marie Johanna, ovdov. hrab. z Liechtensteina roz. z Thürheimu, propouští Mariannu, dceru po nebož. Janu Jelínkovi z Vesce za manželku Tadeášovi Tůmovi do Počátek. (N. 72) 41.

1773 leden 29, v zámku Telč: Táž propouští Kateřinu, vdovu po Matějovi Kejvalovi z Vesce pod jurisdikcí města Počátek. (sine) 42.

1780 září 7, v zámku Telč: Táž propouští na prosbu městské rady počátecké Matěje, syna Jana Jelínka z Vesce. (sine) 43.

1793 květen 22, Jihlavský c. k. krajský úřad ve Vel. Meziříčí: povoluje Matěji Kovářík ze statku Kostelní Vydří, přestěhování do Počátek. (sine) 44.

1793 říjen 28, ve Včelnici: Jan Tadeáš Wolf, vrchnost ředitel: propouští Jana, syna po soukenickém mistrovi Antonínu Vánkovi z městys Nového Etinku za manžela Anně Rohlové do Počátek. (N. 90) 45.

1793 říjen 30, ve Studené: Antonín Christen, ředitel panství kunžateckého, dává výhostní list Václavovi, synu nebož. Vítě Švehly z Bořetína, aby se mohl usaditi v Počátkách. (N. 92) 46.

1793 říjen 30, ve Studené: Týž dává výhostní list Veronice, pozůst. dceři po Frant. Havlíčkovi z městys Studené, aby se mohla provdati za Václava Švehlu do Počátek. (N. 93) 47.

Stanislav Dvořák:

Jmenný obsah nejstarších matrik solnických 1662—1735.

Solnice je útulné město, ležící po obou březích řeky Bělé na úpatí Orlických hor. Radnici zdobí znak města: dvě osmiperuťová stříbrná křídla orličí v červeném poli.¹⁾

Plebanie byla v Solnici před polovicí XIV. století a byla obsazována křížovníky. Po husitských válkách byli tu kněží kališničtí a na přelomu 16. a 17. století protestanští.²⁾

F a r á ř i s o l n i č t í .

1562 Mikuláš Arnošt, 1565 Jiří Kolínský, 1574 Adam Hradecký, 1582—1600 Jan Koukal, který v den památky sv. Antonína poustevníka r. 1600 učinil dědici svého majetku manželku Dorotu, děti Magdalenu, Jana, Jiřího, Dorotu a sirotky po zemřelé dceři Anně, pak Jakub Martis Bystrický, 1610 Václav Hodek Vizovský, 1620 Matěj Herbart Mladoboleslavský, 1626 poslední Augustin Topol Jablonský.

Roku 1624 byla fara obsazena duchovenstvem katolickým. V třicetileté válce byla však opuštěna. Obyvatelé šli za duchovními potřebami do kostela v Žamberku, potom do Přepych a konečně do Rychnova nad Kněžnou. Něco zápisů solnických je v Rychnově ještě v roce 1667, ačkoliv od rychnovské fary oddělila se Solnice roku 1661.

Prvním farářem jmenuje se roku 1647 Jan Albián. Za něho obsahovala solnická farnost obvod nynější farnosti solnické, skuhrovské a velkouřínské a část obvodu farnosti dešenské s filiálními kostely ve Skuhrově, Velkém Úříně a Jedlové. Roku 1723 odloučil se Velký Úřín, 1786 Skuhrov nad Bělou. Nynější farnost solnickou tvoří Solnice, Kvasiny, Litohrad a Ještětice. Farář Jan Albián pobyl v Solnici od 1. XI. 1647—1652, kdy odešel na Moravu. Dále následovali:

1652, 28. XI. Zdeněk František Binovský, který odešel do Konova. 1655, 11. X. Jan Molerus, jenž 1658 stal se kaplanem v Lanškrouně. 1658, 28. IV. Tomáš Kryštof Sauerman, který 1659 odejel do Rožďalovic. 1659, 4. VIII. Adam Valerián Markovský; pobyl v Solnici jen $\frac{1}{4}$ roku. 1659,

¹⁾ O Solnici a držitelích panství solnického pojednává literatura: AUG. SEDLÁČEK: »Hrady, zámky a tvrze« II., 203—205 a 209—211; JOH. G. SOMMER: »Das Königreich Böhmen statistisch-topographisch dargestellt« IV., 260—266; OTTŮV SLOVNÍK NAUČNÝ XXIII., 651; G. J. LAŠEK: Solnice město a bývalé panství (V. Nejedlý, knihtiskárna v Jaroměři, 85 str.).

²⁾ Posloupnost farářů a kaplanů je vypsána z Nové pamětní knihy farní v Solnici, str. 159/214, 225/229 a podle matrik.

7. XI. Václav M e d e k; byl též správcem fary vamberské a farářem v Rychnově n. Kn., kamž k jeho introdukci přijel archidiakon; pohřben v Rychnově n. Kněz. v kostele svatého Havla 29. XII. 1678. 1660, r. I. Jan Valentin Slezák (H r o š o v s k ý). 1660, r. II. III. Václav Bernard S a r t o r i n u s, později byl jmenován děkanem v Jičíně. 1667, r. XI. Jiří František Molitoris Novokdynský; stal se děkanem v Králové Dvoře. 1679, r. VII. Petr Vojtěch K n o p h, odešel do Jičína, kdež zemřel 7. ledna 1712; začal psát matriky dne 25. února 1685. 1690, r. V. Adam Josef Č e h o ř o v s k ý, rodil z města Polné; byl farářem 21 let 8 měsíců. Zemřel 7. ledna 1712 a byl pochován v solnickém chrámu Páně Stětí sv. Jana.

1712, Jan Václav H u b á l e k, muž vysoce učený, čestný děkan, apoštolský protonotář, mistr svobodných umění; zemřel ve věku 44 let 29. IX. 1720. 1720, Jan F r i t z; byl zde 8 neděl. 1720, Jan S e i f f e r t, farář z Lužice. zemřel 24. IV. 1721 ve stáří 52 let. 1721, Petr Pavel B o h a t e c z, odešel roku 1723 do Velkého Uřína, kdež byla zřízena nová farost. 1721, Antonín Adam S u t t i c z, rodem z Hané, velmi zasloužilý vikář, zemřel 27. X. 1752; pochován před oltářem milostného Ježíška. 1752, Ignác Tobiáš M a r c o t i u s, rodilý z Hradce Králové, zemřel 22. III. 1762 a pohřben v kostele; bylo mu 50 let. 1762, Jan Josef Holub, narozený v Dobřenicích u Hradce Králové, zemřel ve věku 63 let dne 9. IX. 1792. 1792, Emanuel K y t k a, administrátor. 1794, Inocenc V a r h a n í k, který odešel 1795 do Hrochova Týnce. 1796, Karel Nešpor, administrátor. 1796, r. XII. Augustin Kraus, rodem z Parádubic, přišel do Solnice z Čibuze; 1809 vzdal se pro churavost úřadu; zemřel v Praze 14. I. 1814.

1803, Václav P i v e č k o, rodilý z Kostelce n. Orl., byl poté v Hořevsi od 9. II. 1809. 1809, Jan P e i k e r, administroval. 1809, Jan Š o u r e k z Písečné u Žampachu, odešel do Činovsi u Poděbrad 1814. 1814, Václav S n ě t i v ý, narozený v Bohdanči, přišel z Vrbice do Solnice a odtud do Sezemic. 1823, VII. František L o r e n c, rodák hořenický u Jaroměře dne 28. XI. 1782; dosazen do Solnice z Babic; v říjnu 1855 odešel na odpočinek do Třebechovic, kde zemřel 18. IV. 1865. 1856, II. P. S m e t a n a, narozený 26. I. 1798 v Dvorech u Králové Hradce; zemřel 6. II. 1860. 1860, Josef E h r e n b e r g e r, narozen 22. VII. 1815 v Korouhvici, okres poličský; farář solnický, od roku 1868 sídelní kanovník vyšehradský, český spisovatel; zemřel 7. II. 1882. 1868, Ferdinand B l e c h a, narozený 24. VIII. 1837 v Rychnově n. Kn., kaplan solnický od r. 1861, od r. 1868 duchovní správce; odešel r. I. 1914 do Pense a zemřel 8. III. 1916. 1914, Josef R ö s s l e r, narodil se 21. XI. 1875 v Břeclavě na Moravě, instalován 23. VIII. 1914, farář solnický, biskupský notář.

K a p l a n i s o l n i č t í.

1719—1721 Petr Pavel B o h a t e c . 1730—1731 Jan S k r o c h o v s k ý. 1732—1735 František Karel L e d e r, odešel do Děčína. 1735—1738 František Antonín B á r t a 1738—1739 Rudolf Václav K o m á r e k. V přestávce jmenuje se: Benignus T i c h ý, kaplan újezdký. Štěpán Brdýčko, minorita v Králové Hradci. Jan L i p a v s k ý (Lipovský). 1741—1752 Ignác Tobiáš M a r c o t i u s. 1752—1754 Martin S t r a k a. Jmenuje se též P. C i e m e r a P. P o l i c k ý, rodáci ze Solnice. 1754—1755 Václav D o j i v a. 1755—1756 Antonín O r d l. 1756 František K a ř k a. 1756—1758 Jan Nepomucký Tobiáš B a l t h a z a r, v roce 1772 v Lukavici administrátorem. Vypomáhali minorité: P. Auxentius V í c h, P. Pius S a m o h e l i s. 1759—1762 Václav M é d. 1763—1765 Václav K i l l i n g e r. 1765—1768 Jan P a t z n e r. 1768—1772 Josef

Kada — do Deštné za faráře. 1772—1776 Gallus Hayel. 1776—1787 Václav Mervarth. 1787—1794 Josef Křen. 1791—1793 Josef Kalina. Jmenují se ještě: Antonín Dusílek, Vilém Šramek. 1793—1795 Emanuel Kytko, odešel do Třebechovic. 1796—1797 Karel Nešpor. Dále se připomínají: Václav Adámek, farář na Uřině. Václav Tichý, Jan Jelínek (poslední dva lokalisté z Černíkovic). Josef Stursa, kaplan liberský. Kolumbus Růžička, dobrušský kaplan.

1805—1806 Jan Skluna, odešel do Dobrého. 1806—1807 Antonín Dusílek, odešel do Černilova, vrátil se do Solnice a odešel zase do Skuhrova. 1807—1809 Jan Peikert. 1809—1811 Josef Heeger; vypomáhal: Václav Blodík, Antonín Vokurka. 1811—1815 Emanuel Dreyer, odešel do Činěvsi. 1815—1816 Jan Sidon, odešel do Jičína. 1816—1818 Josef Drašar. 1818—1825 František Veselý, odešel do Sezemic. 1822—1823 František Semonský. 1825—1841 František Smetana, rodem ze Svobodných Dvorů u Hradce Králové. 1841—1842 Th. Dr. Josef Gabriel. 1842—1844 Kašpar Nyklíček z Úpice. 1844—1853 Josef Ehrenberg z Korouhve u Poličky. 1853—1855 Pavel Červený z Dobrého u Dobrušky. 1855—1860 Th. C. Petr Henč z Městské Habrové u Rychnova n. Kněž. 1855—1856 Karel Novák, odešel do Vamberka. 1860—1861 Antonín John z Litomyšle. 1861—1868 Ferdinand Blecha z Rychnova n. Kněž. 1868—1885 František Tomíček z Poniklé. 1885—1889 František Puchmayer z Nových Zámků. 1889—1894 František Dvořák z Městské Habrové. 1894—1901 Karel Kučera z Kosatelce nad Orlicí, odešel do Horní Dobrouče.

1901 Josef Kotlář z Bukvic. 1901—1902 František Dosťál z Turova u Chocně. 1902 František Reiniisch. 1902—1905 Jan Snížek z Labského Týna. 1905—1914 Josef Pečháček, rodem z Lanšperku, odešel do Uřína.

Nejstarší solnická matrika je bez desek, 10 cm široká a 31 cm dlouhá. Čítá 150 stran. Prvních 20 stran je na mnoha místech potrhlano, čtyři první chybí. Některé údaje je těžko čísti. Obsahuje křestní zápis od 22. X. 1662 do 24. IV. 1712, zápis úmrtní od 22. I. 1669 do 18. X. 1693. Sňatkových zápisů není. V této matrice jsou pouze zápis o těch, kdož byli pokřtěni v kostele sv. Jakuba nad Skuhrovem nebo u kostela pochováni.

Druhá matrika nese název: *Matrica baptizatorum, copulatorum et mortuorum in beneficio Sollnicensi ab anno 1685 usque 1735*. Vazba je ze slabého papíru, chatrná a kniha byla jistě několikrát převazována. Čítá 400 listů a ukrývá v sobě přímo poklad jmen z českého východu. Některé listy jsou bez okrajů. Obsahuje křestní zápis od 26. II. 1685 do 18. IV. 1735 na 255 listech, oddací od 25. II. 1685 do 8. II. 1735 na 57 listech a úmrtní od 28. II. 1685 do 26. IV. 1735 na 87 listech. Kde by byly zápis oddavek z let 1662—1685 a úmrtí z let 1662—1668 z obvodu nynější farnosti solnické není mi známo.

Indexů k témtu dvěma nejstarším matrikám není. V jmenném obsahu uvádí některá jména pravopisem původním. Jména kmotrů byla vypuštěna až na tato zajímavá jména, jež předkládám:

Jména význačných kmotrů.

1685, Jiří Peck, sládek J. M. p. Kolencze(!);³⁾ pan Andres Bagger, správce J. M. p. Kolencze(!); rychtář Jan Dobry hruska, Václav Kulich z Vratislavě a Šimon Tlahandl von Czwetl, vojáci regim. Margrof de Podre. 1686, paní Brigitá, manželka pana Donáta Welczla, t. č. důchodního panství kvasinského; Kryštof Khun, sládek 4. dílu panství solnického; Mikuláš František Humeck z Nisy ve Slezsku; Matěj Doubravský, obroční panství kvasinského; Hens Jiřík Kalner, lazebník, Solnice. 1687, Jan Balczar, Martin Blaude a Frydrych Kuttera, vojáci regimentu veteránského; Jakub Štěpán, purkrabí kvasinský a manž. Kateřina; Kristián, syn Jana Kyňského ab S. Martini od Kolína n. Rýnem; Linhart Král, kornet; uroz. pán Karel Milethowský, Solnice; Lukáš Domášinský, pánský rychtář v Solnici; ctih. pán Jiří Leopold Brevis, kaplan v Přepeřích; Jan Hofmann, mlynář z Trutnova; uroz. rytíř František Dobřenský, uroz. paní Kateřina Dobřenská, uroz. a statečný rytíř p. Jan Jiří Dobřenský, t. č. správce 4. dílu. 1690, uroz. paní Kateřina Karlová; Karel Koukal, radní solnický; Jiří Halbiger, primátor; Vilém Dobry hruska varhaník. 1691, uroz. mládeneck. Jan Fridrich Dobřenský z Dobřenic; uroz. paní Kateřina, manželka uroz. pána Jana Dobřenského. 1692, Matěj Doubravský, purkrabí tří dílů panství solnického a manželka Dorota; Ondřej Kohol, obroční tří dílů; Jan Petr Kazian, kantor; uroz. panna Eleonora Fenclová. 1696, Ferdinand Dobřenský z Dobřenic; uroz. p. Adam Fridrich Údrčský z Údrče, rychnovský kapitán. 1706, uroz. p. Antonín Mladotaze Skalky; Wolfgang Schmidel, kaplan. 1712, uroz. p. Jiří Dobřenský; pan Mikuláš Hubálek, silvanus panství rychnovského, a černíkovického; Ignác Emanuel Hubálek student, u p. faráře Jana Václava Hubálka; ctih. pán Jan Seiffert; Jiří Jelinek, rychnovský magistrální servus. 1715, Zuzana, žena p. Jindřicha Birona, purkrabí solnického; Josefa, dcera p. Františka Wadmana; šlech. a uroz. p. Bernاردus, eques (rytíř) de Gredar ab inclito Regimine Sanit Amouriano Leutenantius; sluha jeho Jan Kotth. 1717, Václav Borecký, zlatník v Solnici. 1720, Vít Křížanova ský, hosp. správce v Solnici. 1722, Jan Rydiger, malíř; p. Jiří ml. Daněk, představený solnický a nejvyšší soudce. 1724, Ignác Michalíček, kantor malouřinský. 1726, uroz. p. Ondřej Kohol, kapitán kvasinský; uroz. p. Ferdinand Kurtaik, purkrabí kvasinský 1729, paní Antonie, chot uroz. p. Jana Petru Seebolda, aktualis canimerarii uroz. p. Františka Karla, hraběte Liebsteinského z Kolowrat; P. Mikuláš Kirchner, duchovní správce v Bílém Újezdě. 1730, P. Jan Skrochovský, kaplan solnický; Karel Johanes Ronov; Jan Stehlík, Hrochův Týn; Michal Czedler, Vamberk. 1731, Antonín Pražák, písar, Kvasiny; P. Benignus Tichý, t. č. kaplan újezdecký. 1732, P. Karel Leder, kaplan; Jan Jiří Aixner, soudce kvasinský a manž. Marie Anna.

Imenný obsah matrik křestních, oddacích i úmrtních:

Abel (1708), Abelle (1697), Adam (1675), Adamec (1687), Agněz (1690), Achpauer (1685), Aixner (Agxner, 1692), Albert (1710), Albrecht (1689), Abrich (1703), Aringer (1701), Arnošt (1670), Aver (1726), Axner (1689). Babian (1698), Balcar (1702), Balczar (1673), Baldrich (1707), Bareš (1686), Barfa (1676), Barš (1685), Barták (1692), Bartel (1731), Bartholomei (1700), Bartoň (1722), Bartoš (1715), Baše (1726), Baštář (1665), Bauer (1685), Bauše (1684), Bauzer (1712), Bawer (1713), Baworek (1666), Bažant (1732), Beck

³⁾ Jan Kornel von Coenenz.

(1673), Becke (1662), Bednář (1664), Behak (1688), Beiliho (1703), Bck (1678), Beker (1702), Beldřich (1704), Belnyr (1691), Beneta (1718), Beran (1697), Bezdečk (1731), Bičovský (1696), Bilek (1678), Biron (1713), Bitner (1696), Bittner (1698), Bitschowsky (1723), Blažek (1713), Bohunek (1663), Boch (1686), Bohunek (1705), Böck (1712), Brat (1720), Bratrjíra (1669), Brauner (1685), Braunovský (1691), Brewys (1685), Briger (1685), Brogzl (1691), Brokeš (1689), Brokš (1705), Bruder (1696), Bruderjíra (1671), Brueder (1713), Buffler (1730), Burián (1685), Bybych (1706), Bydžovský (Bi-, 1685), Byron (1685), Bystřický (1696), Bytnar (1677), Bytner (1685), Byttner (1670).

Camler (1705), Cange (1706), Caspar (1699), Celler (1705), Cenez (1686), Cenz (1703), Cepralinka (1694), Cimer (1692), Cimmer (1698), Cincz (1711), Cinz (1703), Císař (1688), Cvejn (Czwegn, 1676), Cyrus (1703), Czancz (1688), Czang (1690), Czank (1692), Czanke (1702), Czerneg (1691), Czerner (1707), Czerwinka (1686), Czimert (1723), Czong (1692).

Časný (1671), Čečolka (1686), Čemerka (1685), Čermák (1685), Černý (Černej, 1673), Červinka (1689), Číšek (1691), Čížek (1694), Čočolka (1666), Čuda (1684).

Dancke (1692), Daněk (Daniek, Danniek, 1676), Daniček (1673), Danielys (1686), Danihelis (1703), Dankhe (1714), Dantžek (1721), Danyelis (1691), Daubravský (1687), David (1701), Dencke (1690), Denk (1722), Denka (1689), Denke (1712), Denthwik (1683), Dianek (1693), Dienkova (1697), Dietel (1722), Ditrich (1720), Dlouhý (1686), Dobranský (1711), urozený Dobrěnský z Dobřenice (1693), Dobryhruška (Dobry Hruška, Dobrichruška, 1685), Dohnal (1686), Dohnálek (1662), Dokonal (1721), Dománský (1672), Donahlek (1723), Doubravský (1686), Dráb (1726), Drábek (1700), Dragonský (1694), Dusbaba (1678), Dusikovský (1694), Duzbaba (1685), Dytrych (1684).

Ehl (Egl, 1684), Eil (1688), Eilkner (1718), Eixner (1717), El (1689), Ell (1691), Enoch (1701), Entrych (1691), Erfurtský (1708), Eyxner (1695).

Fabián (1690), Falck (1692), Falke (1715), Falkner (1695), Falta (1676), Faltic (1722), Fax (1711), Federmach (1727), Fegfer (1705), Fegster (1698), Feit (1717), Feist (1732), Felaban (1720), Felczmann (1702), Fentzel (1725), Fest (1695), Fiala (1690), Fin (1690), Firenshrott (1713), Fgrnsszot (1711), Fišer (1687), Flegel (1692), Flegchl (1700), Flekel (1698), Flygl (1669), Fogl (1715), Fokner (1711), Folck (1690), Folk (1673), Folke (1712), Folkh (1688), Folt (1685), Francaus (1685), Franz (1672), Francauz (1685), Franck (1706), Frič (1702), Fridrich (1694), Fridrych (1685), Frist (1728), Fritz (1701), Fryč (1692), Frydrych (1686), Fryger (1692), Fuger (1686), Fulknar (1691), Futterchneider (1704), Fydrych (1670), Fyßmeister (1670).

Gabriel (1693), Gartner (1715), Gebrle (1692), Geisswinkler (1714), Gela (1702), Gelen (1669), Geller (1704), Gellner (1702), Gelynek (1692), Gerr (1698), Ghun (1689), Gima (1690), Gira (1695), Girašek (1691), Girecz (1694), Girenský (1723), Girska (1668), Girssa (1733), Givrle (1672), Goberle (1720), Gobrle (1691), Goldstein (1716), Goll (1672), Goriger (1720), Griger (1697), Gruber (1713), Grueber (1716), Grulich (1714), Guldštejn (1705), Guldštien (1702), Gulstein (1698).

Haamb (1727), Habiger (1685), Habrle (1707), Hadwig (1698), Halbiger (1709), Halbyger (1685), Halda (1687), Halfiger (1691), Halník (1700), Haltr (1691), Halvík (1679), Halwiger (1691), Hampl (Hampel, 1685), Hanafilt (1675), Hanášil (1692), Hančl (1689), Handloß (1718), Handlos (1726), Handt (1692), Haniel (1686), Hanl (1686), Hanpl (1686), Hansel (1667), Hanssylta (1687), Hantzendorf (1693), Hanuš (1685), Hanelius (1707), Hanzlíček (1700), Hanzlík (1705), Hapich (1692), Haplisch (1685), Haplycher (1687), Harlec (1692), Harpich (1692), Harston (1686), Harabrk (1686), Hartl (1678), Hartra (1684), Hartvich (1689, —ík 1695, —wig 1665, —wich 1681, —wik 1692, —wych 1690, —wyk 1687), Hasavlk (1667), Hasavrk (1663), Hassawerk (1670,

— a), Hatwych (1673), Havašil (1693), Havašilek (1673), Havašilt (1673), Havel (1685), Heger (1711), Hegl (1692), Hehyba (1731), Hejný (1692), Hekl (1699), Hendrych (1688), Henoch (1700), Henselius (1716), Hentzel (1728), Henzelin (1712), Hera (1694), Herclan (1715), Herman (1685), Hermon (1685), Herna (1685), Hernon (1711), Herrschgerge (1708), Herstl (1718), Herš (1711), Hertzlík (1715), Hertzlich (1719), Heydenreich (1715), Heyhal (1731), Heyzral (1716), Hirsch (1724), Hirš (1708), Hláček (1686), Hlaváček (1679), Hoberregeter (1693), Hoffman (1697), Hoffner (1694), Hofraiter (1686), Hofregter (1711), Hofreüther (1715), Hoger (1711), Hogner (1700), Hohn (1714), Holub (1712), Hon (1669), Honn (1669), Honč (1687), Honček (1705), Hončík (1728), Hons (1688), Honslk (1662) Honzlyček (1690), Hor (1685), Hora (1699), Horák (1710), Hošek (1732), Howrzák (1662), Höra (1730), Hrbatey (1715), Hrnčíř (1676), Hruška (1687), Hrušovský (1725), Hýřivanus (1695), Hubálek (1716), Hubiček (1703), Hun (1706), Hundt (1692), Hunst (1685), Hunt (1679), Huntáček (1696).

Chalaupka (1721), Chalbiger (1710), Challuh (1703), Chaloupka (1710), Chawel (1703), Cherg (1706), Chlauda (1712), Chober (1726), Chon (1700), Christa (1696), Christen (1712), Christian (1706), Christophorus (1700), Chrudimský (1674), Chucz (1698), Chvála (1700).

Jablonský (1694), Jager (1726), Jakoubek (1716), Jaksch (1720), Jakš (1676), Janczki (1686), Janczke (1728), Janda (1687), Janeček (1717), Jaroměřský (1694), Jawer (1712), Jäkel (1723), Jelen (1716), Jelínek (1714), Jeník (1675), Jeřáb (1685), Jeřábek (1685), Jest (1705), Jetel (1686), Jiaža (1724), Jičínský (1685), Jicha (1700), Jíra (1669), Jirák (1700), Jiranec (1691), Jirase (1726), Jirásek (1685), Jyrásek 1680, Jürásek 1671), Jirecz (1686), Jireček (1728), Jirma (1695), Jirušek (1685), Jiřábek (1691), Jllitschek (1715), Jma (1677), Jon (1688), Jriger (1685), Juklíček (1731), Julštějn (—gn, 1686), Jungk (1686), Junk (1671), Junkh (1687), Junx (1721), Jurasek (1675), Jýřk (1690).

Kabacz (1690), Kaberle (1698), Kabrle (1693), Kačin (1699), Kadeřávek (1693), Kadlec (1692), Kafka (1700), Kaiser (1697), Kaisler (1714), Kaiswingler (1694), Kaiswinkl (1688), Kaiswinkler (1699), Kaizer (1711), Kalaus (1685), Kamenický (1686), Kamler (1687), Kanka (1700), Kantner (1686), Kaplička (-ycžka, 1685), Kapoun (1719), Karásek (1685), Karg (1667), Karlovenský (1713), Kašpar (1713), Kater (1722), Katner (1714), Katzer (1716), Kaukal (Koukal, 1690), Kaun (Koun, 1686), Kauřil (Kauržil, Kouřil, 1712), Kauřím (Kauržim; Kouřím, 1678), Kauřimský (Kouřimský, 1666), Kähler (1721), Kbell (1687), Kebrle (1692), Kecz (1700), Keczil (1713), Kehaplhd (1672), Kehler (1705), Keles (1687), Keller (1687), Kelner (1687), Kelurle (1695), Kepert (1700), Kepr (1691), Kerc (1685), Kesler (1714), Khaczr (1690), Khartrych (1688), Kheller (1704), Khetzer (1688), Khin (1708), Khobl (1712), Khol (1702), Khor (1685), Khoregov (1721), Khoriger (1695, -yger), Khorych (1689), Khoryl (1718), Khott (1716), Khun (1688), Khuncz (1733), Kchetzar (1680), Kchol (1699), Kchul (1672), Kchrník (1677), Kchun (1698), Klainer (1686), Klein (1711), Klem (1724), Klema (1726), Klobasa (1686), Klos (1706), Knihář (1686), Kobegle (1720), Koberle (1680), Koblasa (1668), Kogl (1689), Kohl (1685), Kohout (1685), Kochl (1701), Kolle (1691), Konečný (1691), Kopejtko (1693), Kopr (1714), Kops (1666), Korieger (1726), Koriger (Kchorieger, 1678), Koriker (1702), Koryl (1692), Koryna (1686), Koryteck (1727), Korywa (1687), Kosek (1710), Kosstel (1698), Kostlan (1693), Košter (1706), Koštál (1665), Kotek (Kottek, 1690), Kotlíček (1678), Kovář (1670), Kozísscka (1706), Kozel (1732), Krabuš (1689), Krabuša (1711), Krabušek (1686), Krampliček (1685), Král (1707), Kratochvíl (1690), Kratochvíle (1669), Krausel (1721), Kraysel (1710), Krcz (1691), Kregsel (1692), Kregzl (1690), Kreisl (1718), Kreisler (1702), Kreizl (1687), Krejčí (1672), Kreysl (1722), Krieger (1719), Kriger (1722), Krigsel (1707), Krober (1694), Krogsel (1692), Krst (1687), Kruber

(1694), Krulich (1694), Krulych (1687), Krysel (1699), Kryzmanek (1721), Kryst(a) (1678), Krysten (1672), Kryštof (1671), Kryzmon (1690), Kryznar (1691), Krzyzowsky (1686), Křemenák (1669), Kříž (1698), Křižanovský (1692), Kubáč (Kubacz, 1663), Kubec (Kubecz, 1686), Kuběčka (Kubeczka, 1700), Kubíček (1691, Kubyczék), Kučera (1667), Kuchař (1696), Kukal (1700), Kulíčka (1664, -yczka, 1686), Kuldstien (1697), Kulštien (1698), Kulštejn (1670), Kuna (1687), Kunc (1688), Kuntz(e) (1719), Kupec (1694), Kužel (1731), Kynský (Kinský, 1687), Kysela (1694).

Ladečka (1710), Lachnicht (1729), Lan (1690), Lang (1702), Lange (1721), Langer (1691), Lech (1701), Lecher (1702), Lemfeld (1675), Lempfeld (-feldt, 1695), Lemfer (1696), Lempl (1691), Lenfeldt (1692), Leno (1714), Leoemer (!) (1725), Lepheld (1689), Lesák (1708), Lescher (1712), Lesler (1718), Lessar (1688), Lessel (1670), Leš (1685), Lešer (1681), Lešl (1691), Lešr (1673), Libich (Libykh, 1692), Linhart (1687), Linsa (1713), Lintz (1724), Linze (1699), Litomyšlský (1685), Lobj (1691), Locker (1720), Lom (1667), Lomfeldt (1690), Lops (1696), Lorenc (1685), Lortzin (1713), Loskot (1717), Löscher (1713), Lucker (1712), Luczowski (1701), Luckher (1715), Ludvík (Ludwych, 1676), Lugker (Lugkr, 1673), Lugr (1687), Lukáš (Lucas, 1693), Lukavský (1674), Lukr (1705), Lukx (1705), Lupen (1671), Lux (1727), Lybych (1685), Lybik (1677), Lybyk (1690), Lyfregler (1697), Lync (Lyncz, 1687), Lynhart (1686), Lynsser (1689), Lystnar (1664), Lywyk (1673).

Maczek (1715), Mager (1711), Magsy (1700), Magšedr (1690), Magxner (1704), Mahrsänger (1718), Mach (1685), Macháček (1714), Machák (1692), Macháň (1689), Macht (1721), Maisner (1686), Makošela (1725), Maniška (1688), Mank (1695), Mantinský (1718), Mareček (1685), Marek (1666), Marhofer (1685), Martinský (1724), Martinus (1693), Maryška (1670), Maržák (1721), Maschner (1690), Mates (1687), Matějka (1702), Matoušek (1670), Mayer (1713), Mayschedy (1719), Mayscheider (1721), Max (1694), Mazda (1684), Megšedr (1703), Melczel (1688), Melychar (1686), Mengl (1692), Mencl (1695), Menczl (1689), Mentzel (1695), Mentzl (1716), Mertina (1688), Messler (1711), Metzler (1718), Meyksner (1691), Michal (1698), Michel (1702), Michel (1702), Micheliczek (1701), Mikoláš (1717), Miksch (Mikš, 1672), Minus (1687), Mirawa (1724), Mirlus (1718), Mišera (1708), Miška (1700), Mišker (1708), Mišser (1694), Mitles (1694), Mládek (1720), Možiš (Mogyzss, 1692), Moravec (1671), Moravský (1699), Morkrob, voják (1681), Motyčka (Moticzka, 1678), Možiš (1720), Mucha (1672), Myller (1692), Mynář (1685), Mynus (1692), Myška (1686).

Nadřílek (1696), Nagkebau (Naglebaun, Nagkebaur, Nagkebon, Nagkepaur, Naygebaur, Neggebau, 1681), Nachtígal (1725), Náchodský (1687), Navrátil (1716), Neetüch (1704), Nehyba (Nehiba, 1685), Nejtek (1693), Nemecz (1688), Neigebaur (1687), Nentvich (Nemtwych, Nendtwikh, Nentwig, Netvich, Netwich, Nentwych, Nentych, Netvik Netwig, 1662); Netík (1670), Neugebauer (Neugebaur, 1692), Newgebauer (1722), Němec (1693), Neytlích (1669), Nikel (1704), Nogkobaul (1693), Nogsy (1692), Nosál (1684), Nosek (1686), Nováček (1693), Novák (1680), Novotný (1669).

Obel (1681), Obs (1670), Obl (1685), Obst (1670), Oebel (1672), Oehl (Oel, Oell, 1665), Olbel (1702), Olbrecht (1698), Ollerich (1700), Olšina (1696), Olwrych (1689), Ondřej (1687), Ops (Opps, 1684), Öl (1691); Oel (1687), Öhl (1721).

Pabelka (1711), Pabián (-ygán, 1673), Pacilus (1710), Padrián (Padrian, Padrean, Paldran, Paldríán, 1692), Paiker (Pagker, Pagkr, 1695), Pahl (1704), Pacholek (1676), Pak (1688), Pala (1688), Palan (1687), Paleček (1662), Pánek (1683), Papeš (1704), Papež (1718), Paral (1729), Paštika (1708), Patrčka (1707), Pauer (1692), Paur (1689), Pauser (1725), Pauzer (1718), Pavel (1671), Pavelka

(1673), Pavlík (1664), Pawer (1713), Paykr (1690), Pälä (1689), Pecka (1695), Pečeňka (1665), Pegker (1707), Peka (1685), Pekárek (1707), Pekař (1662), Pelraumen (1696), Pelikán (1685), Peltz (1716), Pelykán (1685), Peregrin (Perecrin, Peregrini, Pergrin, Perigrin, 1691), Perla (1707), Pess (1730), Pešek (1686), Petrů (1691), Petrzisek (1685), Petrzyska (-ysko, 1689), Petziska (1685), Petřík (1687), Petřisko (1705), Peycker (1712), Peyger (1718), Pezar (1708), Pezod (1699), Pfleger (1714), Pič (Picz, 1685), Pilaiř (1691), Piler (1700), Piller (1715), Piron (1689), Pisch (1725), Pistorius (1689), Pissel (1693), Pissl (1687), Pískora (1672), Pišl (1687), Pitner (1695), Pitrych (1689), Pitsch (1712), Pitschmühl (1717), Piwecz (1692), Plíštil (1726), Plšína (Plšyna, 1678), Pluhář (1690), Pluchař (1694), Plyštíl (1689), Pobel (1699), Podenberger (1722), Podhorník (1690), Pogl (1711), Pohanka (1690), Pola (1687), Poldský (1710), Pollický (1676), Políčzek (1722), Polykán (1688), Polytiský (1685), Poner (1717), Pop (Pop, Poppe, 1673), Porre (1722), Potembrku (1691), Potěško (1713), Pozar (1697), Pozor (1703), Prabak (1726), Pražák (1685), Princkel (1724), Prkený (1672), Procházka (1690), Prokeš (1692), Prokop (Procop, 1680), Prokš (1691), Pros (1685), Prosmichal (1721), Prosmichl (1707), Pross (1712), Prossyct (1712), Provazník (1692), Průšek (1669), Příhoda (1675), Pšenička (1726), Ptáček (1702), Punčochář (1685), Pup (1690), Puss (1677), Pyk (1686), Pyller (1714), Pyron (1685), Pyschl (Pyssel, Pyssler, Pyšl, 1679), Pyskora (1686), Pytner (1692).

Rab (1687), Radecký (1680), Radil (1689), Ragehl (Raghel, 1691), Ragil (1709), Ragster (1691), Raichl (1685), Ramler (1697), Rasel (1722), Raschter (Rasster, 1699), Rastur (1696), Raštir (1711), Raychl (1688), Raychr (1691), Razel (1706), Razl (1685), Redil (1699), Regf (1701), Regchel (Regchel, 1677), Regmyš (1689), Rehle (1685), Rehor (1696), Reigl (1687), Reif (1712, Reiff), Reichelt ((1715), Reichl (1668), Reis (1712), Remis (1725), Resser (1690), Reychel (1696), Reymisch (Reymiš, 1731), Reys (1701), Rhora (1707), Ricker (1724), Ridiger (Riediger, 1715), Rieger (1664), Riegner (1726), Rigel (1723), Riger (1698), Richtik (1689), Rindl (1720), Risner (1703), Riziar (1688), Rízner (1702), Robr (1690), Rodovský (1687), Rogel (1673), Rogners (1662), Rogl (1690), Rohl (1687), Rohr (1722), Roleček (1671), Roleczek (Roleczek, Roletschek, Roreczek, 1671), Rorger (1697), Römisich (1722), Roschper (1712), Roschter (1705), Rosíkr (1698), Rosinek (1697), Rostr (1674), Roster (Rosster, 1695), Rosstes (1696), Rosstraba (1702), Rošper (Rošpr, 1669), Roštr (1678), Roštor (1707), Rothman (Rothmann, 1713), Rotlíček (1697), Rownar (1689), Rozinek (Rozynek, 1676), Rozner (1690), Rozpra (1687), Roztorf (1688), Rožkr (1691), Rožpr (1685), Rožter (Rožtr, 1686), Rupert (1676), Ruprecht (1695), Růžička (1705), Rydler (1690), Rydiger (1722), Ryger (Rygr, Rychr, Rykr, 1672), Rysner (1723), Rysový (1708), Ryzna (1690), Ryznar (1686), Rvzner (1681), Rzitorf (1692), Rehák (1686), Řezáč (1671), Řezníček (1697).

Sagkner (1675), Saglur (1700), Sagner (1691), Saibrt (1685), Salniger (1698), Saniterin (ženské, 1698), Saubert (1696), Sauer (1721), Saukran (1697), Saybert (Saybr, Saybrd, 1689), Sayner (1721), Sax (1706), Seibrt (1668), Seidl (Segdel, Segdl, 1671), Segdler (Seydler, 1694), Selichar (Selychar, 1685), Sen (1692), Seüberth (Seybt, Seybert, 1673), Seydler (1694), Seydenreich (1696), Scharon (1723), Schiessler (1716), Schmortz (1698), Schölcz (Scholtz, 1695), Scholar (1683), Schram (1723), Schreber (1706), Schreiber (1700), Schrieber (1709), Schrom (1731), Schruber (1711), Schryter (1729), Schulstecz (1705), Schultz (1694), Schvarz (1720), Schwartzmaul (1713), Schwartzmohl (1721), Schwartzmon (1695), Schwort (1703), Sibert (1701), Siger (1694), Sigmund (1695), Sigmundt (1702), Sima (1726), Simon (1694), Sirový (1683), Skalický (1692), Sklenář (1689), Skřivan (1685), Skřivanec (1695), Slepčka (1685), Smrká (1687), Sogner (1671), Sokolovský (1693), Sommer (1714), Soner (1712), Sopaušek (1666), Sonner (1667), Soyke (1695), Spanilý (1699), Springel (1665),

Springer (Sprenger, 1697), Srabka (1696), Sramek (1715), Stárek (1669), Stejskal (Steoskal, 1701), Stelba (1700), Stidrych (1676), Stodola (1687), Stodolka (1691), Stork (1685), Strauf (1666), Streigel (Strehel, Streckl, Strekel, Strekl, 1668), Střemcha (1717), Střemka (1701), Stýblo (1686), Styblamoc (1687), Sumer (Summer, 1694), Suntz (1692), Sutticz (1728), Svarty (1726), Svatoň (1667), Svěboda (1690), Sydon (Sydonius, 1688), Sýkora (1690), Symon (1688), Synáček (1688).

Šabata (1702), Šafel (1705), Šafr (1690), Šacher (1689), Šachora (1672), Šalc (1687), Šaroun (Šaraun, 1685), Šembera (1683), Šemerka (1693), Šestojovský (1686), Šimon (1720), Šimonek (1692), Šimonů (1686), Šimůnek (1689), Šindler (1727), Šitina (1670), Škrofroska (1711), Slager (1713), Šmídský (1706), Šnegdre (1699), Šolt (1710), Šoltz (1694), Springer (1670), Šprynkr (1690), Špryntz (1690), Šrámek (1686), Šrajdsy (1692), Šregber (1702), Šrom (1685), Šronka (1698), Šrytr (1629), Šteyr (1667), Štěpán (1672), Štěpánek (1686), Štiml (1685), Štoček (1690), Štolba (1715), Štolf (1669), Štolfa (1696), Štolš (1673), Štrabl (1673), Štraff (1714), Štrach (1694), Štrauf (1714), Štrekl (1685), Štruchovský (1708), Štuf (1683), Štwortz (1701), Štyl (1672), Šulc (1687), Šuster (1711), Švédský (1689), Švejda (1719), Švejdský (1715).

Taich (1687), Talasek (1712), Talaš (1685), Taun (1720), Taych (Tagch, Tegch, Teych, 1692), Tekeli (1688), Teukel (1722), Tham (1729), Tcheipl (1718), Tchynský (1691), Tigch (1692), Tichý (1697), Tilgner (1698), Tkalc (1692), Tobiaš (1711), Tokyta (1721), Tomáš (1729), Tonn (1673), Tramplíček (1691), Traydler (1710), Tregtler (1707), Trich (1720), Trohovský (1690), Troják (Trojack, 1669), Trojek (1697), Trojousek (1721), Trojovský (1670), Turnovský (1694).

Ubhe (1688), Uher (1689), Ulbrecht (Ulbrych, Ulbrycht, 1669), Ulibich (1699), Ulrich (Ulrych, Ullerich, 1686), Umblaup (1703), Umbřílek (1697), Umlauf (1703), Umořil (1690), Umřelka (1686), Umřílek (1698), Ungerad (1712), Urban (1689).

Vacek (Waczek, 1686), Václav (1692), Wadmon (1698), Wachs (1689), Waks (1706), Valan (1685), Valánek (1692), Walczl (1664), Waldten (1690), Walf (1698), Walter (Waltr, Valter, 1666), Vanaus (Vanauš, 1729), Vaňauch (1688), Vaníček (1685), Wannetschek), Vařák (1680), Vařek (1722), Vašata (1687), Vašátko (1686), Waškahous (1720), Waynetschek (1722), Vazač (1709), Vederhons (1694), Wedr (1689), Vedřel (1676), Weltczel (Welczl, 1685), Wer (1685), Werle (1714), Werner (1686), Vích (Vych, 1685), Vilím (1692), Wilym (1679), Wimmer (1722), Vinař (1703), Vindiš (Vindisch, Windisch, 1689), z Winterfeldů (1691), Wirava (1672), Wisnar (Wysnar, 1617), Vít (1685), Vítěček (1685), Vítěk (1675), Wiznar (Wyznar, 1688), Wizner (1692), Wlk (Velk, 1666), Vojtěch (1704), Vojtíček (1723), Vojtíšek (1721), Volan (1703), Wolf (1673), Wolke (1665), Wondra (1698), Voplečka (Woplecžka, 1672), Vostřebal (1719), Wowčáček (1689), Wowčák (1666), Wox (1685), Wozyntka (1685), Vrána (1688), Vrátný (1706), Vrba (1692), Vrban (1727), Vrzák (1685), Wulrych (1689), Vydra (1691), Vyl (1689), Vyleťal (1686), Wylymek (1691), Wyrawa (1710), Vyskočil (1669).

Zagbert (1692), Zagdel (1692), Zagdl (1686), Zageha (1686), Zagner (1691), Zagtle (1691), Zagtler (1691), Zahradka (1693), Zahradník (1692), Zaib (1692), Zaidl (1686), Zamr (1686), Zange (1662), Zanke (1696), Zaunar (1669), Zdomovský (1689), Zedník (1690), Zegdl (1665), Zelenka (1721), Zelezník (1691), Zelinger (1721), Zelinka (1697), Zima (1708), Zlesák (1705), Zmícha (1688), Zognar (1693), Zogner (1692), Zohner (1671), Zochna (1689), Zomol (1683), Zownar (1684), Zuležný (1685), Zykmund (1692), Zyma (Zima, 1684), Zymmer (1721).

Železník (1683), Žížala (1672), Žlutý (1671).

Následuje seznam měst, vsí i samot, odkud uvedené osoby pocházely:

Bartošovice, Benátky, Beranec, Bělá, Brocná, Bukovina (Buková), Debřec, Debřecký dvůr, Debřecký ovčín, Dlouhá Ves, Dobré, Dobruška, dvůr Postolkovský v Solnici, Habrová, Hamernice, Hlinné (Hnilé!), Holice, Hořejší Svinná, Hraštice, Hroška, Hrubý (dnes Velký) Uřín, Huttendorf, Gießaus, Jahodov, Jedlová, Ještětice, Ještětický dvůr, Kačerov, Kolín nad Rýnem, Konniberger (!), Korndorf, Kvasiny, Kysov (!), Liberk, Litoňhrady, Lomy, Lukavice, Malý Uřín, Nekoř, Německá Červená Voda, Osečnice, Pádolí, Pitschberg (Pičberg), Pitschmühle, Podhlinné, Podkačerovská pilá, Pohoří, Poříčí u Skuhrova nad Bělou, Proloh (Prohon, Prolom), Proruby, Roudná, Rybníčky, Rychnov nad Kněžnou, Ríčky, Skalka, Solnice, Solnický dvůr, Svinná, Sedová (!), Tisovec (Tisová), Víska, Wissendorf, Vrchlabí, Vysočany, Zámecký dvůr kvasinský, Zdobnice, Žacléř.

*

Veledůstojnému pánu, p. Josefу Rösslerovi, faráři a biskupskému notáři v Solnici, děkuji za jeho laskavou ochotu, se kterou mi dovolil v matrikách pátrati.

D R O B N O S T I .

František Sedláček

K rodopisu pánů z Pernštejna.

1. Dcery Viléma z Pernštejna a jeho syna Vojtěcha.

R od pernštejnský náleží k nejznámějším rodům šlechtickým v našich zemích. Přesto však se v hlavním díle o šlechtě v Čechách,¹⁾ v rodokmenu jeho vyskytla chyba, která se vytrvale stěhuje z jedné knihy do druhé. Týká se rodu pernštejnské v 16. stol., a to rodiny Viléma z Pernštejna a jeho potomků. Aug. Sedláček podal tu rodokmen, v němž příslušná část zní:

Vilém z Pernštejna † 8. IV. 1521			
Jan	Vojtěch	Bohunka	Anička
8. IX. 1548	† 17. III. 1534		
Janoslav	Vratislav	Vojtěch	

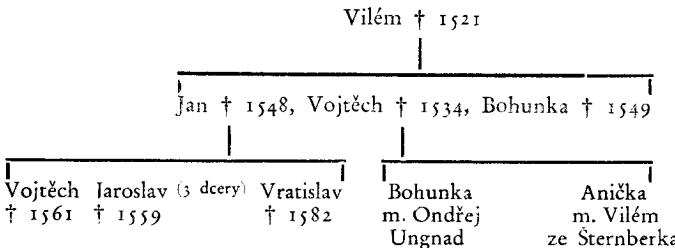
Je známo, že Jan z Pernštejna, zvaný Bohatý, dědil ke svým rozsáhlým statkům na Moravě po smrti bratřové i jeho statky v Čechách, ježto Vojtěch nezanechal mužských potomků, nýbrž toliko 2 dcery, Bohunku a Aničku.²⁾

¹⁾ A. SEDLÁČEK, H r a d y a z á m k y, I., str. 38.

²⁾ Poslední pořízení Vojtěchovo z 22. XI. 1531, AČ. XX., str. 360.

Bohunka byla provdána za Ondřeje Ungnada ze Suneku, jenž tak zvláštně zakusil přízně i nemilosti Ferdinanda I. a Anička za Viléma ze Šternberka.⁸⁾ Jak vidno patří jména dvou dcer, jež A. Sedláček příručkou Vilemovi z Pernštejna, vskutku dcerám jeho syna Vojtěcha. Ze dcery nedědily otcovských statků, zakládalo se na rodovém pořízení o dědictví v rodě pernštejnském z let 1515 a 1520.⁴⁾

Ovšem dlužno se zmíniti, že i Vilém z Pernštejna měl dceru, ale jen jednu a to jménem Bohunku, provdanou pak za Jindřicha z Lipé, jež zemřela roku 1549.⁵⁾ Má tedy rodokmen správněji znítí takto:

2. Věkový poměr bratří Jana a Vojtěcha z Pernštejna.

Není ani nyní ku podivu všem zcela jasné. Tak i v díle Bretholzově o následujících dějinách Čech vyskytuje se důsledně tvrzení, že Vojtěch byl starší než Jan.⁶⁾ Těžko říci, co tu Bretholze zmylilo, zda ta okolnost, že Jan přežil Vojtěcha o 14 let, či snad to, že při dělení pernštejnského majetku p. Vilémem z Pernštejna mezi jeho syny připadly statky v Čechách, hlavní zemi koruny české, Vojtěchovi a statky na Moravě, vedlejší zemi, Janovi. Ve skutečnosti je tomu naopak. Prokázati to možno jedním svědectvím, jež platí za mnoho. Když r. 1507 Vilém z Pernštejna rozdělil část svých statků mezi své syny, utvořil z větší části svého majetku dva díly. Jeden v Čechách a druhý na Moravě. Na to v zájmu spravedlnosti dal Janovi jako staršímu ohledati, zda jsou stejně a Vojtěchovi jako mladšímu synovi, aby si sám vyvolil, který díl chce. Vojtěch zvolil díl český, Janovi zůstal proto moravský.⁷⁾ Byl tedy starší Jan a mladší Vojtěch.

3. Kdy se narodil Jan z Pernštejna?

Nikde, ač tak četné jsou zmínky o působení Jana z Pernštejna, není udán rok jeho narození. Tolik jen vysvítá s určitostí z dostupných pramenů, že Vojtěch, mladší bratr Janův,⁸⁾ narodil se r. 1490.⁹⁾ Je-li tomu vskutku tak, pak byl Jan z Pernštejna určitě značně starší, neboť již r. 1493 máme zprávy o tom, že studoval na universitě v Lipsku.¹⁰⁾ Z toho dá se usouditi, že měl tehdy aspoň

³⁾ Nález zemského soudu mezi Janem z Pernštejna a dcerami Vojtěchovými. AČ. XX., str. 485/496.

⁴⁾ AČ. XVII., str. 209, 275.

⁵⁾ FIEDLER, Totenbuch der Geistl. der böhm. Brüder, FRA. V., str. 235.

⁶⁾ B. BRETHOLZ, Neuere Geschichte Böhmens I., str. 32.

⁷⁾ AČ. XVII., str. 71.

⁸⁾ Viz předešlý odstavec.

⁹⁾ B. PAPROCKÝ, Zrcadlo slavného markrabství Moravského, 1593, list 31. Je to jediné svědectví; otázka ovšem, zda správné.

¹⁰⁾ Listy Jana Filipce Vilémovi z Pernštejna. AČ. XVI., str. 14/17.

13—15 let, t. j. věk, v němž tehdy jinoši byli již posílani na university. Uvedeme na př. jen Karla staršího ze Žerotína, jenž dostal se na universitu stár 14 let,¹¹⁾ Ladislava Velenu ze Žerotína, jež navštěvoval universitu štrassburškou ve svém 12. roce.¹²⁾ Dle toho narodil se Jan z Pernštejna asi v druhé polovici sedmdesátých let 15. století.

Tu mnoho záleží také, abychom přesněji určili termín, přes nějž nemůžeme již dále jít. K tomu může velmi dobře posloužiti list olomouckého biskupa Stanislava Thurzo, ač-li ovšem způsob, jakým jej vykládáme, je správný. Dne 8. července 1533 píše totiž biskup nejménovanému pánu ovi, žertovně ho upomínaje, že mu kdysi slíbil svou návštěvu, ale že stále nedochází ke splnění slibu. Biskup dobromyслně se s tím smíruje a rozmarně dodává: »Ale znáti jest, že se Vám lépe pověří v Meziříčí a na Pernštejně líbí. My na svém zdraví dobré se jmáme. A ač jsme o některé léto starší nežli Vy, přesto bychom na tento čas s Vámi na nohy nefrejmarčili«.¹³⁾ Je nyní důležitou otázkou, kdo je adresátem tohoto listu. Máme-li za to, že se řečenému výroku má rozuměti tak, že adresát raději v zájmu svého zdraví sedí doma, než aby jezdil navštěvovati své přátele, nemůže být adresátem nikdo jiný než Jan z Pernštejna, neboť on jedený byl majitelem Pernštejna a Meziříčí (Velkého) v této době. Myslím vskutku, že tak třeba onomu listu rozuměti, (ač připouštím, že je možný výklad též jiný).

Dle toho by tedy byl Jan z Pernštejna o několik let mladší, než jeho proslulý vrstevník a přítel, olomoucký biskup Stanislav Thurzo. Tento se narodil r. 1471.¹⁴⁾ Narodil se tedy Jan z Pernštejna asi v 2. polovině sedmdesátých let 15. století. Více onu dobu zúžiti zatím při prameňech, které jsou nám po ruce, nelze. Bylo by to snad možné, kdybychom znali, přesně rok sňatku jeho otce Viléma s Johankou z Liblic. Leč zatím tomu tak není a ostatně sňatek onen, nejpozději musil být v r. 1473, neboť tehdy Vilém z Pernštejna prodal zboží liblické, věno to své ženy.¹⁵⁾ Došli bychom tedy opět ke stejnemu asi výsledku.

Jiří Felix:

Několik poznatků z badatelské práce.

Bezprostřední popud k napsání tohoto článku dala poznámka pisatele statí o »Společnosti rodu Opatrných« v posledním svazku našeho časopisu, že všichni nositelé jména mají společného praotce, který žil v polovině 17. století v obci Lišné na Zbirožsku. Při pátrání po minulosti a vývoji rodu Felixů, kteréžto jméno není právě příliš běžné, přišel jsem od stejnho názoru k názoru zcela opačnému.

Pan ing. Dr. Opatrný měl zvláštní štěstí nejen ve svém rodopisném badání, nýbrž i v tom, že našel vzácné porozumění pro své práce a záměry

¹¹⁾ P. CHLUMECKÝ, Karl von Zierotin und seine Zeit, 1862, str. 134.

¹²⁾ F. HRUBÝ, Ladislav Velen z Žerotína, ČČH. 1929, str. 8, 12.

¹³⁾ Arcib. archiv v Kroměříži, Kopiář z let 1532—1534, fol. 9.

¹⁴⁾ Jmenovací bullou papeže Alexandra VI. z r. 1497, udílí se Stanislavu Thurzovi dispense od nedostatečného věku k úřadu biskupskému, ježto má teprve 26 let. (Arcib. archiv v Kroměříži A I. a 24.) Viz též WOLNÝ, Kirchliche Topographie Olm. I., str. 63.

¹⁵⁾ AČ. VIII., str. 421.

u svých soujmenovců, porozumění, jakého se dostalo sotva komu z nás, pokud mi aspoň známo.

Jak praveno, byl jsem z počátku též názorů, že všichni Felixové na území našeho státu pocházejí z jednoho kmene, ale takměř v samých počátcích pátrání jsem se přesvědčil, že příjmení *Felix* (*Šťastný*) vznikalo v době tvoření rodových jmen na různých místech a že si je dávaly rody zcela odlišného původu. Shledal jsem, že odedávna žily rody tohoto jména v Hradci Králové, odkud přišel lékař MUDr. Adolf Felix na Král. Vinohrady. Jeho synové: Dr. Václav, prof. vys. učení technického, vrch. soudní rada Jaroslav a rakouskými úřady za války uštvaný profesor Josef, učinili jméno *Felix* chvalně známým nejšířší veřejnosti.

Odlíšné rody Felixů žily v Praze, v Dobrušce, Týništi, Jihlavě, Telči, Olomouci, na Slovensku v Rožnavě, v jižních Čechách v Bechyni a na Domažlicku. Mimo tyto občanské rody žil v Domažlicích rod Felixů ze Streitennau, jehož potomci se usadili ve Vídni. Vůbec Vídeň stál k sobě potomky různých rodů tohoto jména. Do stavu šlechtického byli povyzeni Felixové z Ebenholzu, Minnensturmů, Veselovic a ryt. Felix (bez přídomku).

Nejvíce mne zklamalo, že nebylo lze zjistit ani spojitost rodin Felixů žijících na tak malém úseku, jaký tvoří místa: Domažlice, Staňkov, Osvračín, Ouboč. Při tom se kmen osvračinský, z něhož pocházím a jehož rozrod jsem zpracoval a hodlám vydati jako soukromý tisk, rozšířil skoro do celého světa: do Rakous, Porýní, Estonska, Kanady, Spojených států severoamerických atd.

Zajímavé jest, že rod Felixů, který žil v Staňkově v XVII. století, se po roce 1700 počal psát *Stiassný* a dodnes v okolí žije. Dal Kolové dva faráře: Jiřího a Daniele. Rodiny Felixů, které žily v Kolové i dodnes žijí ve Staňkově, pocházejí z kmene osvračinského.

Velmi početné rodiny Felixů jsou původu židovského; setkal jsem se s nimi v Praze, ve Vídni i ve Francii. Nejslavnější herečka, známá pod jménem »Rachelka«, byla ze židovské rodiny Felixů. Na konec se chci zmínit o tom, jak mi ztěžovala pátrání stejná křestní jména. Vysvětlení, resp. poučení dostalo se mi studiem starých pozemkových knih, které mi potvrdily, že někteří předkové vskutku dávali svým dětem stejná jména křestní a tak tří rodiče měli z syny Jiříky, z dcery Kateřiny atd. Ještě štěstí, že to nedělali jako někteří šlechticové, kteří vůbec dávali svým dětem jediné jméno Jindřich (knížata Reussové) nebo Vintíř, Rudolf, Jindřich (hrab. z Binova).

LITERATURA.

Mária Jeršová: *Rod Ivanka z Jordánu a Dražkovic*. Príspevok k dejinám Turca. Vydala autorka v Turč. Sv. Martině vlastním nákladem, v pěkné úpravě vytiskl Karel Kryl v Novém Jičíně 1937, str. 226+ příl.

Práce tato vznikla, jak spisovatelka uvádí v předmluvě, z poznámek při pořádání archivu Slovenského národního muzea v Svatém Martině, na základě materiálu uloženého jednak v rodovém archivu ivankovském, jednak v župním archivu turčanském. S historickými doklady srovnává tu autorka i rodovou tradici. Vlastní genealogická práce o drobném zemanském rodě vložena jest do širšího dějinného rámce Turce, počínajíc jeho kolonisací, od pol. XIII. stol. a výkladem o župním zřízení. Kapitola II. a III. obírá se hlavně původními zemanskými rody turčanskými; jsou to: Bohmovci, Bodovci, zemané z Mútnej, Namslavičovci, zemané ze Sobeslavie, z Dražkovic, Rakovští, Záthurečtí a j. Kapitola je zakončena úvahou o majetku rodu Ivankovců, s nimiž se v druhé polov. 13. stol. setkáváme na území Jordánu v Turci. Kapitola IV.

pojednává o přílivu Čechů do Turce za válek husitských a o jeho vlivu na nacionalisaci měst. V kapitole následující zmiňuje se autorka o počátcích reformace, o rozvoji stavovských práv a zemanské samosprávy a vykládá, jak se zúčastnil Ivankovský rod na tomto politickém i kulturním dění. Ivankovcům v 17. a 18. stol. věnována jest poslední kapitola VI. Rod Ivankovců jest rozdelen na čtyři linie: 1. linie Blážovská, jejímž zakladatelem jest Blažej 1487 — 1547, 2. linie Petrovská (zakladatel Petr, syn Matúše zemř. 1631), 3. linie Tobiášova a 4. linie Michalova. Práce jest zakončena stručným životopisem a oceněním nezpůsobilého rektora Samuela Ivanka, nar. r. 1761 z pošlosti Petrovské, historického spisovatele a sběratele historických pramenů o dějinách evangelické církve na Slovensku. — V doplňcích jest otištěno 26 čísel diplomatérů rodiny Ivanka z Jordánu, listiny Ivankovců Novohradských, soupis rukopisů Samuela Ivanka, veršovaný vinět ke svatbě Petra Ivanka s Julíí Ambrosovou a je připojeno 5 genealogických tabulek a dvě mapy.

Iitr.

Josef Pilnáček: Genealogie Lipovských z Lipovic. I. díl. Nákladem rodiny Lipovských z Lipovic, Víděn 1937. Velké folio, 20 stran textu, dokladů, vyobrazení atd. a III. tabulky genealogické. — Supplementum 1938. 4 str., vydal Vitold Lipovský z Lipovic.

V Polsku usedlý potomek starého českého rodu, rytmistr v. v. Witold baron Lipowski z Lipowic v Krakově, víceletým úsilím shromáždil obsáhlý genealogický materiál o svém rodu. Ten doplnil a k vydání připravil známý náš rodopisec Josef Pilnáček. Lipovští z Lipovic, pro jejichž původ z rozrodu Markvarticů na základě podobnosti znaku se dovolává vydavatel Aug. Sedláčka (ač Sedláček to netvrdí), jsou starou českou rodinou. Jako nejstaršího předka uvádí Pilnáček Jana z Lipovic, jenž připomíná se jako svědek na listině z r. 1386. Spojitost s dalšími generacemi nemí doložena, až teprve počínajíc od Lipolta Chvala z Lipovic a na Lipovici běží nepřetržitá filiace rodu až po naše časy. Kdežto větev založená mladším synem Lipoltovým, Janem st. Lipovským z Lipovic, švamberkým úředníkem na Kestřanech k. r. 1577 zemřelým, dosud kvete v Bavorově, jest starší Lipoltův syn Ondřej (1514 — 1544) praotcem rovněž dosud žijící větví moravsko-polské a české. Tabulka I. znázorňuje právě tuto českou pošlost, II. je věnována odnoži žijící v Bavorsku a III. kmeni moravsko-polskému. Jako většina vládyckých rodů i Lipovští v 16. století dali se do služeb velmožů. Tak Václav z Lipovic byl hejtmanem pánu z Hradce v Telči i na J. Hradci, jeho syn Jáchym bojoval na Bílé Hoře, vnuk Adam byl hejtmanem v Týně n. Vlt. Byly by zajímavé opravdové dějiny tohoto rodu, jenž v české větvi sociálně značně sestoupil; spíše na vyšší společenské úrovni se udržel v obou ostatních větví, vstupuje v příbuzenské svazky s šlechtickými rody zvaných jmen. Ty dějiny byly vyhrazeny podle úvodních slov dílu druhému, jehož se však asi nedočkáme. Praví to sám genealog rodu, Vitold Lipovský, v čtyřstránkovém doplňku, pročež se rozhodl rodopisný materiál svého rodu uložiti rukopisně v třech archivech, a to v Praze, Mnichově a Krakově, aby aspoň tak badatelům a zájemcům byl přístup.

Ms.

B. Matouš: Staré pacovské rody. Publikace městského musea v Pacově, nákladem spořitelny města Pacova, sine anno (1936), str. 50.

Práce Matoušova o starých rodech v Pacově vznikla na okraji studia dějin pacovských při vypisování zápisů z nejstarších dvou knih městských, a to knihy pamětní z prvej třetiny 16. století a register sirotčích, založených r. 1600, obsahujících však vesměs i zápis y z let osmdesátých stol. 16. Zprávy čerpané z técto dvou knih doplňuje výpisky z jiných archivních pramenů a z literatury a sleduje tak jednotlivé rody asi do poloviny 17. století, kdy pak lze navázati už na matriky, jež začínají rokem 1636. V úvodě upozorňuje na obtíže, jež se při sestavování rodopisných zpráv vyskytuji a to zvláště tím že

příjmení nejsou dosud ustálená a pak v abecedním pořadu uvádí na 120 rodin a rodů, podávaje u každého jejich stručnou historii, pokud bylo lze ji vyčísti ze zachovaných pramenů. Mnohá z těchto rodin, jako Čermáková, Šo-hajová, Zoubková je dosud v Pacově usedlá.

F. N.

Dr. Václav Davídek: My sedláci. Nás rod Davídové v Lipnici a z Lipnice na Plzeňsku. V Praze 1937, str. 20, i příl. rodokmenu, s obálkou Jaroslava Nováka.

Rozlehlá vesnice Lipnice na někdejším panství Spáleném Poříčí jest určité známým nejstarším sídlem rodu Davídsků, z něhož pochází autor nahoře uvedeného nárysu rodinné kroniky. Vysvětluje nejprve původ a rozšíření rodového jména, načrtává letmo historii Lipnice a začíná pak vyličením rodové historie, počínaje nejstarším známým předkem Kašparem Davídskem; ten žil v Lipnici od dětství a r. 1603 byl už pokročilého věku. Na základě marií a pozemnostních operátu ukazuje rozvětvení Davídsků po poříčském panství. Připojená tabulka naznačuje rozrod v hlavních větvích. Druhý oddíl knižečky uvádí přehled o vnitřního života Davídsků, jak žili a umírali. Autor sám hezky vypravené dílko označuje jako »předběžnou studii o rodě Davídsků«. Při lásce k věci a odborném školení tohoto mladého historika právem můžeme očekávat, že český rodopis obohatí selskou genealogii, vyčerpávající všeobecně tuto bohatou a zajímavou látku.

Ms.

Královéhradečtí mydláři Pilnáčkové vzpomínají 125 let své práce. Vzácné jubileum českého podniku. 1812—1937. Praha, 36 str. 15 Kč.

Krásná propagační publikace známé mydlářské továrny začíná se všeobecnými kapitolami o její činnosti a působišti: pojednáním o čistotě a kultuře a přehledem dějin východočeské metropole, Hradce Králové, do jejíhož »ovzduší rušného a cílevědomého podnikání« vsazena jest rodová historie pěti generací Pilnáčků, počínajíc Matějem, jenž r. 1812 se vyučil mydlářství a dal svoji mydlářskou živností v Kuklenách základ k dnešnímu velkému továrnímu podniku, jež v Kr. Hradci od r. 1875 vybudovává jeho vnuk Josef, do nedávna (1929) senioršef závodu. Po 125 letech firma kvete a v ní »jdou jako štafeta za sebou muži Pilnáčkova rodu« až po dnešní pátu již generaci, reprezentovanou Josefem Z. P. Pilnáčkem. Nemáme před sebou rodopisnou studii v obvyklém slova smyslu — obšírnou kroniku rodovou vydal už před lety náš známý genealog Josef Pilnáček (viz ČRSC II. str. 59) — nýbrž náčrt působení generací v daném prostředí a daných poměrech. Je to skoro črta sociologická, vyzdvihuјící nejdříve, kterak »měšťané-živnostníci tvořili živel stálý, pilně pracující ve zděděných dílnách a krámech, byli rozšafnou, klidnou a zamožnou složkou městského života«. Líčí odtud vzešlý rozvoj firmy, jež dobrou pověst úzkostlivě strží pokolení za pokolením a kterak docílený úspěch není dílem náhody, nýbrž vyžaduje vždy člověka celého na svém místě. Po zásluze oceněna i spolupráce manželek Pilnáčků, v jejichž volbě tito bývali neobyčejně šťastni, a vyzvednut i význam spolupracovníků, dělníků i úředníků, kteří pomáhali závod budovat a rozširovat. Je tu patrná i stará, patriarchální tradice, neznající třídního boje: prosperující závod jest vděčen svým spolupracovníkům, jichž nepropouštěl ani v době hospodářské krize. Jubilejní publikace Pilnáčků je školským příkladem etické stránky rodového uvědomění a splňuje stejně svoje poslání obchodně-propagační, jako může nabádati k následování. Vкусné, representativní dílko umělecky vyzdobil Josef Wenig a vypravil Jan Ziegloser. Podobizny šéfů závodů a jejich manželek, reprodukce vyučních a tovaryšských listů, obrazy města i míst, kde Pilnáčkové působili a podnikali, zvyšují půvab knížky a působivě doplňují poutavě psané vyprávění.

Ms.

Krajem Lučanů. Věstník českého musea v Žatci. — Roč. V. (1931) J. Šubert, Příspěvek k národnostním dějinám Postoloprtska. (Na základě urbářů a gruntovních knih schwarzenberského archivu postoloprtského uvádí jednotlivé držitele gruntů ve všech: Malnice,

Skupice, Březno, Lipenec, Lipno, Břvany, Vrbka dosti obsáhle, ve vsích: Počerady, Výškov, Polehrady, Blažim, Nehasice, Tatinná, Třískolupy, Bitovzeves, Vidovle, Rvenice, Seletice, Seménkovice, Lišany, Horka, Mradice, Levonice a v městysu Postoloprtech jen zcela stručně. Ze jmen jednotlivých osedláků a letopočtů usuzuje, jak dluho a kde se udržel český živel.) Ant. Markus, Na pamět Václava Březana (srov. ČRSC. III./122). — Roč. VI. (1932) Jar. Frant Urban, O mrtvých i živých z Kadáňska (V populárním článku podává soupis význačných osob z Kadánská pochozích nebo zde působících). — Roč. VIII. (1934) Týž, O živých a mrtvých z Chomutovska a Přísečnicka (Ke zprávám o význačných osobnostech připojen rodokmen p. Hasištejnských z Lobkovic). — XI. (1936—37) A. Patetdil, Kdy se narodil Karel Ungar? (Rod Ungrů usadil se v Bochoře krátce před bělohorskou bitvou; odtud praděd Karla Ungra přesídlil do Žatce, kde přijal právo městské 30. září 1675. Syn jeho Norbert Václav provozoval tam živnost krejčovskou; syn tohoto Jan Karel se oženil 9. VII. 1743 s Annou Rozalií Ulrichovou a jejich prvorozeným dítětem byl buditel Karel Kristian Norbert, jenž se narodil 12. IV. 1744. Autor, chystající podrobnou studii o rodu a mládí Ungrové, uvádí tak správný rok narození místo chybného 1743, jež se opakovalo ve všech literár. příručkách od nekrologia Jos. Dobrovského.) — XII. (1937/38) Týž, Z dějin Lipence (Vedle zpráv o majitelském kostelu a škole, uvádí posloupnost na selských usedlostech od r. 1650 do polov. 18. stol.) Týž, Univerzální prof. Dr. Vilém Vostrý sedesátikrát (V drobných zprávách dotýká se českého původu žateckého rodáka, Viléma Vostrého (14. VIII. 1877), prof. historie na filosofické fakultě německé univ. v Praze. Rod jeho pochází z Tábora; tam žil jeho prapraděd František Vostrý, tkadlec (manželka Anna roz. Trnková), jeho praděd Jan Vostrý, soukeník (* 23. III. 1761; manž. Terezie, roz. Kamberská), děl Josef Vostrý, obuvník (* 30. I. 1802, manž. Marie roz. Růžičková). Tam se narodil i otec jeho Engelbert 7. XI. 1836, kterýž se odstěhoval do Žatce, kdež byl až do své smrti 1893 městským sekretářem). — J. Hart, Po hrob obyvatelstva v Žaboklikách v l. 1670 až 1700 (Na základě zápisů ve farních matrikách). F. N.

Strakonicko. Vlastivědný a národopisný sborník šumavského podhůří. Roč. I. 1935. Frant. Teply, Sto let života vesnic někdy královácíkých na Volynsku, 1692—1800. (Z panského archivu vlachobřezského, z něhož většina za pozemkové reformy vzala za své, sestavil autor obraz právního stavu vesnic králováckých všeobecně a pak jednotlivě ve vesnici Milejovičích, kde vypisuje podrobně majitele selských gruntů a chalup; připojen je též soupis březských hospodářských úředníků, pokud je z různých zmínek v zachovaných pramenech bylo lze zjistit). — J. Braun, Co známenají zkratky na zvonu »Václav« v kostele Volynském? (Na zvonu pocházejícím z r. 1575 jsou vedle delší legendy též znaky a při nich velká počáteční písmena, jež znamenají asi dobrodince, kteří přispěli větší částkou na zřízení zvonu. Jsou to: Jan Ornýs z Paumberka, perkmistr hor viničních pražských, Jan Albin z Greifenberka, Petr Dlesk, měšťan volynský. Vedle těchto je tu znak Fruweinů z Podolí, jichž souvislost s Volyní však není blíže vysvětlena a pak znak, na jehož poli je věnčený kříž, nesený z každé strany ramenem lidským se zkratkou »Silm«, o němž vyslovena domněnka, že by mohl být znakem řádu maltských rytířů). — J. Kohout, O pověsti ném Václavu Příškovi z Vladického rodu Přechů z Čestic na Dúbravici. (Sleduje rod Přechů z Čestic ve 13. a 14. století a pak vypisuje z literatury zprávy o Václavu Přechovi, jenž proslul neblaze jako jeden z loupeživých rytířů a zemřel cca 1558). — J. Braun, Jak se volyňští měšťané mezi sebou poznávali (Zajímavé a pro rodopis důležité sebrání názvů nebo přízvisek domů ve Volyni). — Roč. II. (1936)

B o h. L i f k a, S t a r í a n o v í u s e d l í c i v R a d o m y š l i z a 350 l e t. (Stručné a dobré vypsání sídelních dějin městečka Radomyšle, pokud jsou souvisle stopovatelný od poč. 17. století, s vyznačením pozemkových knih i jiných přímých archivních pramenů. V úvodě vyzdvívá autor po zásluze tradici stáleho sídelního místa a nepřetržité rodové posloupnosti jako jedny z nejkrásnějších hodnot, jiníž se může vykázati jednotlivec. Staré rody mají svůj základní, kořenný význam, ježto upěvňují kmenové jistoty národa a charakter vlasti, kraje i osobnosti.) — Roč. III. (1937) Jan Muk, Archivář František Teplý sedmdesátiném. (Jubilejní vzpomínka s výčtem prací arch. Fr. Teplého, z nichž řada náleží též do skupiny prací z českého rodopisu.) — P. J. Hille, Registr zádušní Jenínského z r. 1591. (Obsahuje rodová jména Jenínských usedláků a sousedů z okolních vsí na Strakonicku.) — František Teplý, Prodej statku Předslavského z r. 1684. (Otištěn zde též urbář a soupis poddaných z uvedeného roku.) — Týž, Poslední rod u Hodějovských z Hodějova. (Doplňuje zprávy otištěné v časopisu «Pod Blaníkem» XI. č. 7). — F. N.

Z P R Á V Y .

70 let Jiřího Felixe. Úřadující místopředseda RSC, pan vrchní pošt. ředitel Jiří Félix dovršil 26. dubna sedmdesáte let života, života plodného, naplněného činorodou prací. Narodil se r. 1868 ve Lštění na Horšovotýnsku, na statku č. 18, na nějž se před 175 lety jeho prapraděd byl přízenil. V chodské metropoli, Domažlicích, vystudoval gymnázium. Maturoval r. 1886 a odešel do Prahy na práva. Pak nastoupil službu u pošty. V povolání tom záhy vynikl a uplatnil se jmenovitě od roku 1903, kdy na trvalo povolán k telefonu. V následujících desetiletích prováděly se časté a pronikavé změny v technických zařízeních a pracovních systémech telefonních. Na všech těchto rekonstrukcích a investicích měl Jiří Félix, jmenovaný 1919 ředitelem a již po dvou letech vrchním poštovním ředitelem, účast vynikající a osvědčil se jako znamenitý odborník a organisačník. V letech

1919—1923 konal s ministerskými úředníky studijní cesty do Rakouska, Německa, Švédská, Dánska a Švýcarska. Před deseti lety, když dosáhl 60 let věku, vstoupil 1. květnem 1928 do výslužby. Působení Félixovo nebylo však vyčerpano jedině jeho úředním povoláním. Zúčastňoval se čile života společenského a ruchu veřejného. Stál v čele organizace poštovních zaměstnanců téměř od za-

čátku její existence, byl druhým předsedou Spolku poštovních úředníků. Činné působil v národní demokracii, jež jej kandidovala r. 1920 do Národního shromáždění; řadu let by členem jejího zemského výboru a předsedou poštovního odboru. Velká byla (a jest) jeho práce sokolská od r. 1894: byl vždy z nejčinnějších a nejhorlivějších členů i činovníků vinohradské jednoty a jest předním ze zakladatelů a dosud předsedou »Sdružení starých gard sokolských«. Ani literárně nezůstal vrch. řed. Felix nečinným: Národní listy otiskly řadu feuilletonů z jeho péra, z anglicky přeložil tři romány Bretta Harta a psal do různých časopisů, jmenovitě odborných poštovních, stavovských a sokolských.

Při vši té bohaté, mnohostranné činnosti má náš jubilant dálnou lásku k dějinám. Ta záhy již přivedla jej do Historického klubu, jehož byl v letech 1886/87 členem výboru a zapisovatelem. Ta láska k dějinám vůbec a rodopisu zvláště přivedla vrch. řed. Felixe hned v r. 1930 také do řad RSC. Od davných let sbírá rodopisný materiál a sestavil bohatou sbírku vývodů a rodokmenů domácích i cizích rodů šlechtických. A vedle toho pracuje o dějinách vlastního rodu a rodopisu téměř všech rodů svého rodného Lštění. Dočkáme se, bohdá, v brzku publikace výsledků této studie. V naší rodopisné společnosti byl jubilant zprvu jedním z revisorů účtu, r. 1935 stal se úřadujícím místopředsedou. Nemohlo být volby šťastnější. Osvědčil se tu Felixův rozhled, jeho organizační talent a cílevědomá energie spojená s vroucím zanícením pro vše. Tak dosaženo, že v letech krise, kdy přestaly všecky veřejné subvence a dary, finanční hospodářství společnosti uvedeno do rovnováhy a RSC může s nadějí na bohatší činost vstupovati do druhého desítiletí svého trvání. Vždy milý a konciliantní, náš jubilující pan místopředseda jest osobně nesmírně skromný, a dejme: též krajně obětavý. Vyznamenává jej vzácná ryzost karakteru, která nezná osobního prospěchu, než jenom zájem o vše. Není tedy divu, že k sedmdesátce, jež zastíhl Jiřího Felixa, dík jeho chodskému kořeni, opravdu v plné síle tělesného a duševního zdraví, dostavili se gratulantí ze všech stran. Kromě rodiny v tisku, písemně, telegraficky i osobně vzpomněli bývalí kolegové, Sokol, druhotové z veřejné činnosti a přemozí přátelé a osobní známi, a nechyběla přirozeně ani naše Rodopisná společnost. Její předseda, pan Zdeněk Kolowrat s chotí byli z prvních gratulantů, kdož osobně přišli jubilantovi do jeho bytu srdečně blahopřát a věnovali mu krásnou, dekorativní upomínce. Zaznamenávajíce životní jubileum našeho úřadujícího pana místopředsedy, opakujeme jen všecku ta nejlepší přání, jež mu jménem RSC projevil již pan předseda a vpadáme souhlasně do věrovaného přáníčka, jež Vašiček Felixů k sedmdesátce přenesl svému drahému dědečkovi:

„S neúnavnou příli, baddš každou, chvíli, nezapsaný jakýs Felix, někde nesídli-li. Čas tak rychle letí, my dnes přejeme Ti, bys ještě zapsal v rodokmen svých dětí děti děti!“

Úmrtí. V pondělí 11. dubna 1938 rozloučili se navždy zástupci Rodopisné společnosti čsl. v novém krematoriu ve Strašnicích s tělesnými pozůstatky svého člena p. D. Ing. Aloise Opatrného, ústředního technického rady hlav. města Prahy v. v. Zvěčněl narodil se 23. března 1879 v Záluží v Čechách. Po praxi ve strojírnách u Elektrických podniků města Prahy stal se r. 1909 závodním inženýrem v Káraném, kdež řídil stavbu vodovodu. Provoz Kárané vodárny vedl až do r. 1921, kdy byl povolán do pražského ústředí, aby založil a řídil vodo hospodářské oddělení. Zde osvědčil se jako odborník na slovo vztážný. Vedle své odborné činnosti věnoval se zesnulý od r. 1934 s láskou a horlivostí práci v Rodopisné společnosti čsl. a byl též jedním čas jejím jednatellem. Svůj zájem v rodopisu prakticky projevil badáním o vlastním rodě, při čemž se mu podařilo zpracovat spoj mezi 135 rodinami; v roce 1935 založil společnost rodu Opatrných, o jejíž organizaci uveřejnil článek v minulém ročníku ČRS. (VII./VIII., str. 78). Žel, že se již nedočkal výsledku své práce, totiž slavnostního odhalení pamětní desky na rodném statku Opatr-

ných v Líšné u Zbiroha. Zemřel 7. dubna 1938 a ztráty jeho želí upřímně všichni, kdož jej znali jako člověka povahy vzácné a ušlechtilé.

Prvé uznání »rodům půdě věrným« bylo uskutečněno 15. května 1938 zasazením pamětní desky na statky rodu Opatrných a Mudrů v Líšné u Zbiroha. Slavnostní odhalení se konalo v rámci akce českého odboru Zemědělské rady v Praze k uctění více než 250leté věrnosti půdě, obci a vlasti. Pamětní deska, zasazená na usedlosti Opatrných čp. 20, jejíž vyobrazení přinášíme, je současně i milou upomínkou a vyznamenáním všem ostatním členům rodu Opatrných, kteří v počtu přes 120 rodin bud hospodaří v četných obcích na Zbirošku, nebo odešli do různých míst v Československu a Polsku za svým povoláním, avšak kteří jsou zaslouhou zvěčnělého p. Ing. Dr. Al. Opatrného sdruženi v rodové společnosti (srov. CRS. VII./VIII. str. 78).

Slavnosti se zúčastnilo na 3.000 lidu nejen z celého kraje, ale také ze Zbraslavská a Domažlická. Mezi přítomnými byli p. ministr národní obrany Machník, p. ředitel Dr. Doc. V. Černý a Ing. O. Čermák za ministerstvo zemědělství, místopředseda zemědělské rady Slavík, p. předseda republikánské strany poslanec Beran. Čsl. rodopisnou společnost zastupoval místopředseda p. Jiří Felix a p. Šrbeck, předseda odboru Kampeliček.

Pamatce univ. prof. dr. Františka Zákavce, významného českého učence (* v Kdyni na Šumavě 23. února 1878), zesnulého na Boží hod vánoční 1937 krátce před dovršením 60 let života, věnováno jest 1. číslo II. ročníku Věstníku Baarovy společnosti. Sborníček, jenž původně byl chystán k 60. narozeninám tohoto vědec, přináší hodnocení jeho života i díla (z péra Alberta Pražáka, Jana Mukařovského, Jos. Kopala, Jana Pelikána a j.) a vedle osobních vzpomínek přátel a žáků též rodopisnou črtu K. Poláka, R. duši, profesora Františka Zákavce (str. 21–23). Zákavcové žili na Chodsku v Polení a Černíkově již v 17. století; nepodařilo se však zjistit, byli-li téhož rodu s nejstarším nám známým předkem profesorovým, Martinem Zákavcem, v letech 1757–1769 paškým šafrárem ve Všepadlech. Odtud sleduje Polák filiaci rodu bezpečně generaci za generací. V Kdyni je rod Zákavců usedlý od r. 1773.

Příručka rodového kronikáře z péra Dr. Antonia Markusa, druhé, přepracované vydání »Rodinné kroniky«, vyšla počátkem tohoto roku jako VII. svazek Knihovny Rodopisné společnosti čsl. v Praze. Tento populární a přitom velmi instruktivní úvod do studia genealogického čítá 112 str. a cena jeho jest Kč 18.—. Podrobný referát o příručce, kteráž byla veřejnosti přízivně přijata, bude uveřejněn v příštini čísle.

F. N.

Pomůckou pro rodopisce vždy bývaly staré náhrobní kameny a stejně i dnes jsou pomníky na hřbitovech. Soupis jednotlivých hrobů osobních i rodinných pořídil v Počátkách Tomáš Zápletal a uveřejnil jej v Zájemech českomoravské vysoučiny (J. Hradec); vyšel též ve zvl. otisku pod názvem: Hřbitov u Božího Těla v Počátkách (říjen, 1935), str. 24. V roce tom byl totiž kolaudován nový obecní hřbitov a proto k 1. říjnu poznamenal všechny uchovalé a označené hroby na starém hřbitově církevním

podle číslovaných řad. Škoda jen, že nejsou otištěna také data narození a úmrtí, kteráž se na pomnících a náhrobcích ve většině případů vyskytují. F. N.

Rod Křikavů a kmen rodin s ním příbuzných vydával od října 1931 do července 1932 svůj věstník. Popudem k tomu byla okolnost, že rodinný styk pro nedostatek času a vhodného společenského střediska upadá, čímž vědomí rodové a kmenové soudržnosti zaniká. Vedoucí myšlenkou bylo, že rodina je základem státu a národa a pokračující atomisace rodiny vážně ohrožuje i stát i národ. Časopis vyšel — s výjimkou letních prázdnin — desetkrát do roka; jeho náklad byl hrazen zájemci z oboru rodopisného a obsahoval: zprávy osobní a rodinné z minulého měsíce, in memoriam členů zemřelých, jichž úmrtní den připadá na běžný měsíc, rodopisné dotazy, kalendárium narozenin a svatebních dnů, kalendárium významných dat rodu, spřízněných rodin a dat osobních, čerpaných z oficiálního rodokmene, za účelem eventuálních oprav tohoto pramene. Časopis byl určen výhradně členům rodu a kmene rodin s ním příbuzných a přestal vycházetí jednak proto, že mnozí členové si nepřáli publikování zpráv o rodinných událostech a schůzkách, jednak proto, že zájemci-badatelé z oboru rodopisného, kteří časopis financovali, nedostávali téměř žádných odpovědí na své dotazy, zejména z toho důvodu, že ti, kteří by otázku byli mohli zodpověděti, měli jiné za povolenější k jejímu zodpovědění.

KFK

Střediskem rodopisného zájmu mohly by být četné rodácké spolky v enkovských měst v Praze. Spolek rodáků města Unhoště a obci okresu unhoštského se sídlem v Praze, kterýž se ustavil v květnu 1937, skutečně též vyzdvihuje ve svých stanovách zájem o rodopis tím, že chystá vydání dějin města s historií jednotlivých domů a měšťanských rodů a propaguje snahy archivu a muzea unhoštského.

Německá společnost pro rodopis a eugeniku pro Československou republiku spolu se Svatem Němců uspořádala ve dnech 5.—9. května 1937 v Praze V. sudeetoněmecký sjezd pro politiku populační a rodovou. Pozdravný projev učinil prof. Dr. W. Weizsäcker a úvodní přednášku měl prof. Dr. Rich. Klier z Rumburku: Pražské Němectvo v minulosti. Další tři dny byly na programu přednášky: Prof. Dr. W. Weizsäcker, Sudetoněmecká společenství ve středověku; Doc. Dr. R. Schreiber, Co možno získati pro rodopisné pátrání z dějin populačních; Dr. H. Sturm, Sudetoněmecké archivy; Doc. Dr. A. Blaschke, Sudetoněmecké znaky, pečeti a domovní znamení; slavnostní přednášku pronesl řed. Dr. Fried. Burgdörfer z Berlína na thema: Populační politiku o ohrozený stav střední Evropy, jeho příčiny a jeho důsledky pro utváření příštích generací. Dr. O. Muntendorf, Populačně politická situace v sudeckých zemích; prof. Dr. J. Gickelhorn, Rehor Mendl, jeho život a dílo; MUDr. H. Sachs, Dědičné nemoci; MUDr. A. Hellebrand, Lékař a rodina; prof. Dr. H. Knaus, Poradny sňatkové a školní pro úkoly mateřské; Dr. H. F. Zimmermann, Politika rodová jako práce ochranná. — Sjezd byl zakončen v neděli 9. května svátkem matek pražských Němců a výletem na Karlštejn. Po dobu trvání sjezdu byla otevřena výstavka odborných knih.

Museum Jana Amosa Komenského v Uherském Brodě. Musejní společnost v Uh. Brodě byla poctěna zlatou medailí a diplomem za uspořádanou expozici J. A. Komenského na výstavě Slovácka v Uh. Hradišti r. 1937.

Úkolem musejní společnosti jest zbudovati v rodném kraji slavného učitele národů J. A. Komenského památník jeho životního díla. Proto shromažďuje koupěmi i dary tisky a přetisky jeho prací, tisky o něm i jeho pracích, články z novin a časopisů v různých jazycích, podobizny, obrazy z jeho života, sochy,

plakety, medaile, odznaky a jakékoliv jiné památky, vztahující se ke jménu a rodu J. A. Komenského.

Společnost obrácí se s prosbou na čtenáře tohoto časopisu o spolupráci v naznačeném směru při zbudování musea Jana Amosa Komenského v Uh. Brodě.

RODOPISNÁ HLÍDKA.

Seznam členů Rodopisné společnosti československé.

A. Členové zakládající: 26.

Karel Jiří Buquoyský, velkostatkář, Nové Hrady, již. Čechy.

Tomáš Čapek, president Bank of Europe Trust Co., New York City, 175
Riverside Drive.

Eugen Černin, majitel panství, Petrohrad v Čechách.

Karel Desfours-Walderode, Praha III., Lužická 21.

Ph. Dr. Mikuláš Desfours-Walderode, velkostatkář, Hrubý Rohozec
u Turnova.

Bedřich Frey-Freyenfelds, velkostatkář, Praha-Vysočany.

Max princ Fürstenberg, Praha III., Valdštejnská 14.

MUDr. Ignác Horníček, podplukovník zem. voj. velit., Olomouc.

Josef Hrubý-Gelenj, velkostatkář, Červené Pečky.

Bedřich Huyn, soukromník, Vilémov u Roketnice.

František Kinský, velkostatkář, Kostelec n. Orlicí.

Zdeněk Kolowrat-Krakowský, velkostatkář, Rychnov n. Kn.

Ph. Dr. Adolf L. Krejčík, ředitel stát. archivu zemědělského v. v., Praha-Smíchov, Třebízského 10.

Dr. Mont. h. c. Otakar Kruliš-Randa, generál, ředitel Báňské a hutní společnosti, Praha II., Lazarská 7.

Bedřich hrabě Lanjus, Schloss Haindorf am Kemp, P. Langenlois, Nieder Oesterreich.

JUDr. Maximilian Łobkowicz, čsl. legační taj. m. sl. a velkostatkář, Roudnice n. L.

Ph. Dr. Antonín Márkus, vrchní archivář schwarzenberský, Třeboň.

Alfonz Paar, velkostatkář, Bechyně.

Roman Procházka, Praha XII., Budečská 42.

Teresie Seilern-Lažanská, velkostatkářka, Lukov u Holešova, Morava.

JUDr. Adolf Schwarzenberg, velkostatkář, Hluboká n. Vlt.

Jan kníže z Schwarzenberku, velkostatkář, Hluboká n. Vlt.

Jiří Sternberg, velkostatkář, Sternberk na Sázavě.

Frant. Antonín Thun a Hohenstein, velkostatkář, Jílové u Podmokel.

Ing. Miroslav Vendulák, Praha-Smíchov, Zborovská 48.

Karel Vyšín, bankovní úředník, Praha-Košíře 478, Na Zámyšli.

Zemřeli:

14. května 1937 pan František Harrach, pán na Velkém Meziříčí a Janovicích, zakládající člen RSČ od jejího založení. Zvěčnělý byl znám svým

velikým zájmem o umění a historii, jako horlivý ochránce památek a starožitnosti, jež s porozuměním sbíral a uchovával na svých zámcích. Byl jedním z prvních mezi příslušníky svého stavu na území československého státu, jenž na svých statcích, řízených podle moderních hospodářských metod, zavedl české úřadování. O zvelebení rybníkařství na západní Moravě získal si velké zásluhy, byl členem mnoha kulturních i dobročinných institucí a velmi oblíben pro svou skromnou, milou povahu. Jeho skonu v poměrně nevysokém věku 67 let bylo s lítostí vzpomenuto celou naší veřejností. Čest jeho památky!

25. dubna 1938 p. František Udržal, rolník, býv. ministerský předseda. Zvěčnělý pocházel ze starého selského rodu, po staletí usedlého v Dolní Rovni na Pardubicku, kdež se narodil 3. ledna 1866. Politicky byl činný od r. 1897 jako poslanec na říšské radě, později i jako poslanec zemský. V osvobozené vlasti se stal předsedou revolučního branného výboru a po 7 letech pak byl ministrem národní obrany a získal si tak velké zásluhy o konsolidaci armády. Byl státníkem moudré prozírávosti a rozvahy, jenž spojoval v sobě tvrdou selskou neoblomnost s dobroutou spravedlivého hospodáře. Zůstal věrným stavu, z něhož vyšel, avšak nad zájmy stavovské a stranické stavél vždy zájem národa a státu. Bude mu zachována nezkalená památká poctivého národního pracovníka.

B. Ústavy a spolky: 16.

Praha IV.: Archiv pražského hradu.

Benešov u Prahy: Městské museum.

Domažlice: Městské museum.

Hradec Králové: Městské historické museum.

Klatovy: Městské museum.

Ml. Boleslav: Městské museum.

Německý Brod: Městské museum.

Nové Město na Moravě: Horácké museum.

Olomouc: Městský archiv (Pokladniční úřad města).

Opava: Zemské museum.

Plzeň: Městské historické museum.

Praha: Umělecko-průmyslové museum obch. a živn. komory,

Prostějov: Městské museum.

Sušice: Městské museum.

Wien VII.: »Adler«, Heraldisch-genealogische Gesellschaft, Lerchenfelderstr. 3.

Praha XI.: Rod »Opatrných« (Ing. Jan Opatrný), Sudoměřická 28.

C. Členové řádní: 190.

I. v Čechách:

Benešov n. Pl.: Karel Kobos, adjunkt stát. drah.

Bezděkov u Klatov: Karel Polák, stav. rev.

Blatná: Msgr. Jan Hille, děkan.

Březnov u Mladé Boleslavě: Phst. P. J. Gellner.

Bříšany u Hořic v P.: Boh. Černý, rolník.

Bukovno, p. Čejetičky: Josef Janoušek, statkář.

České Budějovice: Frant. Miroslav Čapek, vrch. pošt. taj. a spisovatel, 1068, Pekárenská.

Děčín n. L.: Dr. Alfred Daublebský-Sterneck, nám. bankovního ředitelé, náměstí.

Doksany: Ev. Vl. Balcarék, farář a Aehrenthalšský archivář.

Doudleby n. Orl.: Michael Bubna-Litic, velkostatkář.

Hejnice u Frydlantu v Č.: Josef Janeček, řídící učitel.

- Hluboká n.** Vlt.: Karel Müller, ústřední schwarzenberský ředitel.
Horažďovice: Jan Prunner, cukrář.
Hořiněves: MUDr. Artur Peigznach, stát. obvod. lékař.
Horní Jelení: Kamil Kropáček, podplukovník v. v.
Horní Mokropsy, p. Dobřichovice: Jos. Metoděj Jakubíčka, profesor v. v.
Hrubý Rohozec, p. Turnov: P. Jan Kř. Hájek, farář v. v.
Cheb: JUDr. Jan Urffuss, okresní hejtman.
Jindřichův Hradec: Hynek Gross, archivní rada v. v., Naxerova 95.
Kamenice n. Lipou: Václav Veselý, berní tajemník.
Kladno: Marie Haasová, úřednice, Floriánská 250.
Klatovy: Ad. Petule, posl. práv, Stanoviště III. 174.
Klavary u Kolína: Josef Funda, mlýnář.
Kolín n. L.: František Straka, antikvář.
Kostelec u Hluboké, p. Pukharec: P. Jan Pour, farář.
Krabonoš, p. Nová Ves n. Luž.: P. Ignác Foch, farář.
Králové Hradec: Josef Mužák, techn. úř. V. Č. E.
Krpy, p. Vrutice Kropáčkova: Josef Zita, učitel.
Krumlov Č.: Emil van der Abeele, lesmistr v. v., Špičák 204.
Kutná Hora: Jan Fiála, učitel a městský archivář.
Karel Jungmann, účetní měst. pivovaru.
Liběchov: Frant. Homolka, majitel panství.
Litomyšl: Stan. Mik. Horšký, obchodník.
Marianov-Karasy, p. Zahrádky u Č. Lípy: Jan Brož, ministerský rada v. v.
Meziměstí u Broumová: František Rabá, nákl. pokl. Č. S. D.
Miletín: Alois Kněžourek, pekař, č. 30.
Milovice u Lysé: Jos. Maria Blíženeč, štábní kapitán.
Mladá Boleslav: MUDr. Václav Cedrych, pokl. a železn. lékař, Růžičkova.
Ladislav Pokorný, odb. učitel, 476/III.
Molitorov, p. Kouřim: Otakar Veselý, správce vekostatku.
Jaroslav Veselý, velkostatkář.
Nezdice na Šumavě: Bohumil Petr, řídící učitel.
Orlík n. Vlt.: Karel Schwarzenberg, velkostatkář.
Pardubice: Jan Nemanský, úč. taj. ředitel pošt, Wilsonova 450.
Pazucha u Litomyše: Jindřich Wostárek, rolník č. 32.
Pečky u Kolína: Josef Schulz, továrník.
Písek: Antonín Hrabák, vrchní tajemník ČTR v. v., Žižkovo nám. 1302
Plzeň: Jaroslav Dewetter, profesor reálky.
František Hlaváček, sládek měst. pivovaru.
Felix Kunz, klenotník.
Jiří Zikmund, úředník, Hálkova 52/III.
Poděbrady: Dr. Ing. Václav Karlík, em. ředitel cukrovaru.
Praha I.: JUDr. Vladimír Dedeck, nám. vrch. řed. měst. spořitelny pražské.
Ant. G. M. Habich, jun. chef fy., Uhelný trh 526.
Praha II.: PhDr. Václav Černý, odborový rada, ředitel st. archivu zemědělského a univ. docent, Těšnov 1220.
PhDr. Václav Davidek, úředník st. archivu zeměděl., Těšnov.
K. Cibulka, ředitel, Švehlovo nábř. 12.
Jindřich Fleissig, úředník České prům. banky, Příkopy 16.
František Karásek, ředitelský rada Zemské banky, Příkopy 24.
Jaroslav Kuběš, studující, Pútova 3.
Ant. Kubias, úředník, Vyšehradská 6a.
Dr. Robert Maršan, rada zem. soudu, univ. docent, Štěpánská 47.
MUDr. Vinc. Matina, odb. Zubní lékař a spisovatel, Jircháře 10.
JUDr. Josef Mužík, gen. tajemník, Příkopy 14.
Karel Nedvěd, bankovní úředník, Bredovská 5.

- František Pfeifer, obchodník, Spálená ul. 53.
 MUDr. B. Pour, lékař, Jungmannova 4.
 Dr. Jaroslav Preis, vrch. ředitel Živnost. banky, Rašínovo nábř. 16.
 Dr. Josef V. Šimák, univ. prof., Tyršova 6.
 Leopold Slemr, min. rada v. v., Jenštejnská 4.
 K. V. Šorm, úř. Ústřední jednoty hospodář. družstev, Hybernská za.
 Dr. Karel Wiesenberger, advokát, Křemencova ul.
Praha III.: F. K. Vil. Horký, kaplan řádu Maltézských rytířů, Maltézský konvent.
 Ferd. Chochole, vrch. soudní rada, Petřínská 18.
Praha IV.: Dr. Bedřich Jenšovský, ředit. arch. země České, Belcrediho tř.
 Václav Zajíc, ředitel, Jiřská 6.
Praha V.: Josef Vojík, stud. mediciny, Pařížská tř. 22.
Praha VI.: Emanuel Slavík, úředník, Přemyslova 5a.
Praha VII.: Zdeněk Helfert, obchod. ředitel, Strojnická 31.
 Josef Javornický, celní úř., nádraží.
 Ph. Dr. František Roubík, odb. rada archivu min. vnitra, univ. docent,
 Tusařova 11.
Praha VIII.: JUDr. Jan Lobkowicz, velkostatkář, Troja 216, Nad Kazankou.
 Karel Maader, řed. tov. v. v., čp. 747.
 Josef Pressler, ředitel továrny, čp. 977.
 Jan Rezný, profesor, Chelčického 1435.
Praha XI.: Jiří Karel Brötanecký, úř. zál., Krásova 568.
 Anton Bučovský, ředitel stát. reálky v. v., Jičínská 16 (1612).
 Jiří Felix, vrch. pošt. ředitel v. v., Křížkovského 7.
 Lad. Koštut, vládní rada v. v., Tomkova 31.
 Ing. Edmund Léve, komerční inženýr, Krásova 2.
 Ing. Dr. Jos. Stocký, techn. rada zems. úřadu, Dvořáková 29.
Praha XII.: Josef Bělohrad, kanc. of., Státní zdravotní ústav, Korunní tř.
 Arnošt Czech-Czechenhertz, spisovatel, Šmilovského 8a.
 Jan Ehli, vrch. insp. stát. drah v. v., Řípská 3.
 Ing. Miloslav Goller, Lužická 10.
 Karel Hrdina, min. rada M. Š. N. O., Rumunská 33.
 Emanuel Hrubý, býv. senátor, předseda Národní jednoty severočeské atd.,
 Bělohradská 139.
 Bedřich Chmelář, studující, Korunní 11.
 JUDr. Jan Kasanda, rada nejv. spr. soudu, Korunní 115.
 Bedřich Kšára, kreslící, Jugoslávská 236-15.
 Dr. Jaromír Malý, vrch. odb. rada knih. N. S., Uruguayská 8.
 František Pirner, vládní rada v. v., Sázavská 3.
 Emanuel Popper, ředitel United St. Line, Třebízského 7.
 Ing. Aug. V. Puc, Vinohradské nám. 18 n.
 F. J. Srbek, předseda odboru Kampeliček při Ústř. hospodářské jednotě, Řípská.
Praha XIII.: Theodor Dobrý, Záběhlice, Zahradní město 1705.
 J. K. Makáš, tech. úř., Hostivař, za Sokolovnou 634.
 Rudolf Věcovský, profesor, Kodaňská 21.
 Ph. Dr. Zdeněk Kristen, zemský archivář, Přemyslovo nábř. 13.
 Anna Peřinová, vdova po profesoru, Nusle 738, Na Veselí.
 Emanuel Skopeček, pošt. ředitel v. v., Severní IX./335.
Praha XV.: Ph. Dr. Jan Rejsa-Kolovský, vrch. úřed. měst. spoř. pražské a spisovatel, Hodkovičky, Na Lysinách 188.
Praha XVI.: Josef Füsse, podúředník, Holečkova 86.
 Dr. Vilibald Helbling, min. rada, Jeronýmova 14.
 Ing. Max Ippen, U Nesypky 20.

- Karel Kříkava, disponent, Plasská 4.
 Ph. Dr. Bohumír Lífka, řed. knihovny, Horní Kesnerka 192.
 Mořic Łobkowicz, ředitel »Lloyd«, Zapova ul. 1842.
 Ph. Dr. Josef Matoušek, univ. docent, úř. archivu země České, Švédská 32.
 Ing. Felix Ringhofer, velkoprůmyslník, Štefánikova 17.
 Vítězslav Jan Tachecí, vrchní účetní rada města Prahy, Zborovská 56.
 František Vrána, profesor v. v., Hlubočepy 357, V Násypu.
Praha XVII.: Josef Šnejdárek, úř. Škodov. záv., Pod homolkou 45.
Praha XVIII.: Odon Pára, odb. rada min. zahr., Dolní Liboc 208.
Praha XIX.: Jan Beníšek, posl. práv, Masarykova kolej 550.
 Emanuel Hauner, vrch. řed. taj., Bachmačská ul. 6.
 Ing. Jar. Christen, vrch. zem. stav. rada v. v., Wucherlova 4.
 Ant. Mareš, úř. pošt. spořitelný, Bachmačská 15.
 Jan Matějček, generál. řed. čsl. export, ústavu, Tř. kr. Alexandra 50.
 Dr. Jiří Pešek, úř. min. zahr., věcí, Dejvice, Koulová 12.
 Ing. Frant. Tiburec, třída krále Alexandra 130.
 Jan Tischler, generál just. sl. v. v., ul. Národní obrany 42.
Předměřice n. L.: Václav Kredba, č. 236.
Rakovník: Jan Pelikan, správce filiálky obchod. družstva.
Roudnice n. L.: Karel Jeřábek, lobkowiczský archivář, zámek.
Ruzyně u Prahy: Karel Pažout, kapitán v. v.
Rychnov n. Kn.: Stanislav Dvořák, odb. učitel a spisovatel.
 JUDr. Čeněk Langner, advokát.
Sněžné, p. Bystré n. Vlt.: Josef Bělohrádek, mistr tkalcovský.
Solnice: František Hajn, řídící učitel v. v.
Syrovátky: Frant. Pražák, úř. cukrovaru, p. Syrovátku u Dobřenice.
Tábor: Richard Hrdlicka, kontrolor spořitelný v. v. a spisovatel, č. 672.
Teplice-Šanov: Ferdinand Wiedersperg, plukovník v. v., Paulyho ul.
Terezín: Zdeněk Sekyrka, štábní kapitán jezddeckého pl. 1.
Tloskov, zámek, u Neveklova: JUDr. Oskar Danek-Esse, velkostatkář.
Trstenice u Litomyšle: Josef Zrott, rolník, č. 41.
Třeboň: Václav Hadač, schwarzenberský archivář.
 Jan Lintner, asistent schwarzenberského archivu.
 Ph. C. Frant. Navrátil, asistent schwarzenberského archivu.
Unhošť: Jindř. Wolff, majitel realit, Pražská ul. 15.
Varnsdorf: JUDr. Josef Voneš, okr. soudce.
Velhartice: Msgr. Jan Mottl, bisk. notář a děkan.
Vimperk: Josef Bradáč, schwarzenberský vrchní zeměřičský správce.
Záhají, p. Zliv: P. Václav Pulec, bisk. notář, kons. rada a děkan.
Zbraslav: Zdeňka Nyplová, chot inž. a stavitele, zámek.
Žlutice: Wolfgang Gerl, vrch. správce duch. kontroly.

II. na Moravě a v Slezsku:

- Bidhošť**: Vladimír Vláčil, studující, Morava.
Brno: Adolf Hrodek, disponent, Sedláčkova 28.
 Frant. Klíma, major v. v., Nečasova 5.
 Hannes Trapl, Panská ul. 24.
 JUDr. Stanislav Zhaněl, okresní soudce a odborný spisovatel, ul. K. Váry 74.
Hranice: Frant. Janda, major gen. št., Mostní 4.
Klobouky u Brna: Dr. Oskar Mitis, sekční šef, řed. stát. archivu ve Vídni, Dvůr Čákovců, pp. Hostěrádky.
Loštice: Msgr. Václav Kubíček, univ. prof. v. v.
Lysice na Mor.: Otto Adamek, stát. prof. v. v., č. 34.

Mor. Budějovice: JUDr. Rudolf Svozil, advokát.
Olomouc: Frant. Čapek, plukovník v. v., Štefánikova 42.

Ludvík Dohnal, obch. rada, Kropkova 38.

Jaroslav Chytíl, pošt. revíder, Olomouc 2.

Frant. Kšírová, chot stav. rady, Palackého 4.

MUDr. Alois Stavél, generál v. v., Krážkovského 6.

Opava: MUDr. Em. Novák, odbor. zub. lékař, Školní Kruh 13.

Příbor: Dr. Vladimír Pockorný, lékárník.

Rohatec u Hodonína: Frant. Adámek, řídící učitel.

Těšín Čes.: P. František Jeřábek, profesor náb.

František Klein, profesor.

Velehrad: Antonín Zelnícius, říd. učitel.

Velké Meziříčí: Antonín Jelínek, továrník.

Otakar Jelínek, disponent tov. na kůže.

Václav Škvářil, vrch. lesní rada a ředit. velkostatku.

Josef Vlček, profesor, č. 620.

Všechovice: Ing. Frant. Kojec, statkář, zámek.

III. na Slovensku:

Bratislava: Dr. Vladimír Klecan da, univ. prof., Čelakovského 2.

Jindřich Borč, vrch. fin. rada fin. ředitelství.

Košice: Vilém Vožík ovský, vládní rada, nám. řed. ČSD.

Púchov nad Váhom: Oskar Kočí, úředník Syenitky.

IV. na Podkarpatské Rusi:

Chust: Bedřich Oždián, dirigent filiálky Vinohradské spořitelny.

Užhorod: Ant. Jan Divina, úč. úřed. hlav. fin. ředit., Rockefellerova XI./7.

V. v Rakousku:

Wien: Ph. Dr. Josef Sokoll, III., Untere Weissgerberstrasse 17.

Josef Pilnáček, odborný spisovatel, Belvedergasse 10/9.

Zemřeli (4):

JUDr. Václav Duráš, advokát v Praze, Školská ul., občavý podporovatel všech ušlechtilých vlasteneckých snah, zemřel 20. IV. 1937.

Ing. Dr. Alois Patrný, ústř. rada hl. m. Prahy, † 7. IV. 1938.

Zpoznáme k pošty na vrácených tiskovinách se dovídáme, že zemřeli naši členové, pp.:

Jaroslav Kukla, štábni kapitán v. v., Praha-Žižkov.

Otakar Vávra, mlýnář, Čerčany.

Čest jejich památky!

Škrtnutí pro neplačení příspěvků déle tří let (27 členů):

J. Bílý, kaplan, Dědice Mor.; Václav Biskup, statkář, Zalužany, p. Mirovice; Bohumil Broutkal, Třeboň; Karel van der Bruch, říd. učitel, Važany u Brna; Roudová obec »Pejšov«; Ing. Dr. Jos. Čadek; Josef Čermák, správce, Humpolec; Ph. Dr. Vladimír Helfert, univ. prof., Brno; MUDr. Arnošť Frant. Horáček, Ústí n. L.; PhMg. M. Hrnčířová - Merková, Lázně Bělohrad; architekt Vladimír Janovský, Žižkov; Josef Kozák, úředník, Lomnice n. Pop.; V. Lenkvič, správce velkostatku, Hostomice pod Brdy; Josef Mizerka, drogist, Mar. Lázně; Josef Neuberger, Praha XI.; Ing. Jiří Oliva, průmyslník; Vojt. J. Pelikán, Praha XIX.; František Peška, stavitel, Vyškov na Moravě; Bohuslav Rösler, hotelier, Záboří n. L.; Dr. Vilém Rolný, Mor. Ostrava; Ludvík Šafraňek, ředitel, Praha XIV.; Karel Spalek, starosta města Jevišovic,

Mor.; Ing. Břetislav Štorm, techn. koncipista, Bratislava; František Tamchyna, tajemník, Praha II.; MUDr. Frant. Tichý, Lysá n. L.; Rudolf Žížka, úředník ČSD, Bratislava; Martin Jan Vochotč, farář církve starokatol. a absolvent archivní školy.

Vystupují (28 členů):

Jan Brož; Ing. Josef Deym, Praha II.; Jos. Hanuš, Orlová; Kar. Haumann, Pardubice; Vilibald Kamareith, Praha; Václav Kluz, Praha; Dr. V. Letošník, Praha; PhDr. Fr. Mareš, Třeboň; ThDr. Aug. Neumann, Olomouc; Zdeněk Opuštěl, učitel; P. Karel Pejša, Lužec n. Vlt.; L. Pišta, Plzeň; Alois Plachý, Bratislava; P. Václav Pokorný, Rajhrad; Boh. Poňka, Hor. Černošice; Emil Ríha; Dr. Josef Salaba, Radotín; Dr. Otto Seydl, Praha; MUDr. František Síma; Ing. Bedřich a Petr Šlechta, Lomnice n. Popelkou; P. Jos. Štorm, Kaňku Kutné Hory; P. Frant. Teplý, Malenice n. Vol.; Václav Vaněra; Dr. A. Vavroušková, Praha XII., PhDr. Jaroslav Weltrubský, Smíchov; JUDr. Frant. Wimberský, Prachatice; neznámý pobytovi: Jos. Wisinger.

Soupis rodopisců.

(Bližší adresy v seznamu členů.)

Lze právem usuzovat, že každý z výše uvedených členů, pokud to zvláště neoznámil, zabývá se rodopisem vlastního rodu; uvádíme proto pouze ty, kteří na naše výzvy odpovídali:

Dobrý Theodor, Praha-Záběhlice: vlastní rod ze Lhotky, okr. Stríbro, z Ledče a panství nekmířského.

Felix Jiří, Praha XI.: vlastní rod původem z Osvračína na Domažlicku, Felixů na Bechyňsku, sprízněné rody z téhož kraje (20), z nich uvádíme jména Bušek, Odvody, Kabourek, Křepel, Janovec, Vrba, Schamberger; Rádl, Randa.

Gerl Václav, Žlutice: rod Gerlů z Pošumaví

Haasová Marie, Kladno: vlastní rod a rod jména »Bouzek«, původem prý z jižní Francie.

Hadač Václav, Třeboň: rod Havlíčků, Marků a sprízněné rody z Vysokého Veselí; rod Švehlů na Kunžatecku; podá zprávy z měst. archivu a z matrik v Třeboni.

Hrabák Antonín, Písek: Hrabák a Němec z Kutné Hory, Sýček z Blatné a Koštel z Písku.

Hrodek Adolf, Brno: Hrodek, Hylák, Votava, Růžička.

Jakubíčka Josef Metoděj, stát. profesor v. v., Hor. Mokropsy, napsal řadu rodových dějin, týkajících se rodů: Jakubíčka, Peiffer, Fichtl, Guldenherz z Lobež, Frida (Vrchlický), Scansoni, Peithner z Lichtenfelsu, ryt. z Hönigerů. Salzman, Viktorin Houser z Brandýsu n. L., Hahnenkamm; pracuje na historii potomstva Keplerova.

Jeřábek Frant., prof., Č. Těšín: rod Jeřábků z Nového Města na Mor.; jest ochoten pátrati v matrikách na Těšínsku.

PhDr. Krejčík Adolf, em. ředitel st. zemědělského archivu, Praha XVI. Převezme dle zvl. dohody pátrání rodopisné v Praze.

Kříkava Karel, Praha XVI.: Kříkava, Napravil, Hinträger, Pflanzer, Hoffmann, Kabeš, Wolfram, Lang, atd.

Kšára Bedřich, Praha XII.: Kšára (Ksar, Guessada), Böhm z Dobráska a Blatné, Motyka, Krejčí, Seliger de Petris.

Lintner Jan, Třeboň: Málek z Táborská; podá na požádání zprávy z městs. archivu a z matrik v Soběslavi.

M a k e š I. K., Praha XIII.: Makeš; přijímá, podá zprávy o tomto rodu z měst: Sedlčany, Mělník, Chrudim, Mor. Krumlov.

M a r e š Antonín, Praha XIX.: Demartini, Chil, Hun, Kunert, Mareš; Mohr; Reiser, Rybyšar, Ubel; jest ochoten k pátrání v měst. archivu pražském.

N a v r á t i l František, Třeboň: rod Barthell z Weidenthalu, Eckschlager z Pelhřimova pochozí ze Solnohradská; Brdlík, Fuka, Pešina z Počátek.

Podá zprávy z městs. archivu a matrik v Počátkách.

N y p l o v á Zdeňka, Zbraslav: ochotna k pátrání po rodech, které žily a působily v 18. a 19. stol. na Zbraslavsku.

P e l i k á n Jan, Rakovník: Pelikán-Bendák z Přeštic.

P f e i f e r Frant., Praha II., Pfeifer, Plichta.

R e ž n ý Jan, profesor, Praha VIII.: Režný na Jičínsku, v Mšeném u Mělníka, v Praze, v Halenkovicích na Mor.

S l a v í k Emanuel, Praha VI.: vlastní rod z již. Čech (Choustrník, Kard. Řečice).

Ing. T i b u r e c František, Praha XIX.: Tiburec, Tiburzi, Tiberius, Tiburec, Joan Tiberius (byl od r. 1689 členem liter. kroužku kouřimského). Kraus, Siba, Wacin, Spořil (Brno), Elznitz, Abram, Schnobl; Kohout; Truxa; Storch (Storch) a Ježek z okolí Roudnice, Thanel a Pettersch z Ouštěcka, Wolfram, Baruchello, Jungmann, Dalmonte z Toscany, Valdini a Menoni z okolí Monza. Pracuje v matrikách Křivoklát, Zbečno, Běleč, Vel. Újezd a převezme pátrání.

V e s e l ý Václav, Kamennice n. Lipou: Veselý (z Týna n. Vlt.).

V y š í n Karel (zakl. člen): Vyšín, Lábler, Zahradník (oba z Mladoboleslavská), Kocián z Kolínska, Lysander z Ehrenfelsu ze Sušicka na Kolínsko a Par-dubicko, Vohanka, mlýnáři na Dobříšsku, Voslář z Dol. Kralovicka, Dědina, mlýnáři na Unhošťsku.

Z i t a Josef, Krpy: vlastní rod; ochoten k pátrání v matrikách na Mělnicku.

Z dřívějších ročníků opakujeme:

D v o ř á k Stanislav, Rychnov n. Kn.: Dvořák, Jelínek na Rychnovsku; ochoten k pátrání v matrikách Rychnova n. Kn. a v Solniči.

F i a l a Josef, Nové Město na Mor.: ochoten pátrati po rodech ze širšího okolí.

PhDr. L i f k a Bohumír, Smíchov: vlastní rod, Měchura, Dubec, Bočoun; Mlčán, Kovář, Medlín, Balatý, Frejmar ze Strakonicka.

P e t r Bohumíl, správce školy, Nezdice na Šumavě: obstará výpis z matrik v Lanžově, Miletíně, Dubenci, z archivů Dvora Králové a Hořic v Podkrkonoší.

P e t r á š e k Václav, říd. učitel a

P o l á k Karel stavit. asistent v Bezděkově u Klatov: podají zprávy o rodech na Klatovsku. V Klatovech se utvořilo volné sdružení rodopisů.

S t r a k a František, Kolín: ochoten k výpisům z matrik v Kolíně.

JUDr. Jos. I. V o n e š, Varnsdorf: vlastní rod a rody z Drahotěšic u Ševětína, Žižka, Cáp, Dolejšek, Kočka; Vochozka z Břilic a Boru u Třeboně.

P i l n á č e k Josef, Vídeň: známý rodopisec, vydal mnoho rodopisných děl a jest ochoten k rodopisným badáním podle předchozí úmluvy.

D O T A Z Y A O D P O V Ě D I .

I. Dotazy

76. de Köeler. — Po původu své pramáče Františky de Köeler, kteráž se narodila v Praze cca 1765 z otce Václava a matky Josefy, pátrá

Włodzimierz Gierowskij,
majör, Warszawa.

77. **Randa.** — Po předcích své matky roz. Randové, z nichž Jan Randa von Lindenhagen se narodil v Čechách cca 1770 jako syn majitele sklárny (brusírny skla) a s vojskem se dostal do Dánska, pátrá
 Fin Skoussen, tajemník dánského konsul.,
 Köl n a. R.
78. **Páni z Kunštátu a Poděbrad.** V Paříži žije generál v. v., jménem de Podebrad, odvozující svůj původ od krále Jiřího z Poděbrad, a to od syna tohoto, jenž prý uprchl do Francie a tam v Basque zemřel. Generál de Podiebrad je hrdý na to, že pochází z tak slavné české rodiny, aniž by chtěl z toho téžit, a byl by povděčen za každou zprávu, do-tvrzující jeho rodinné podání.
 M. Charles Polivka, 72, rue de Blanche, Paris 9e.
79. **Beníšek, též Benýšek, Benischek.** — Zprávy o tomto rodě si vyprošuje.
 J U C. Jan Beníšek, Praha-Dejvice, Sadová 1.
80. **Vyšín.** Nositelé příjmení Vyšín (Wischin) v ČSR. i zahraničí se prosí, aby na adresu společnosti v Praze II., Těšnov čp. 1220 sdělili laskavě svou adresu, povolání, datum i místo svého narození, rodiče i prarodičů, aby mohla být založena rodová kartotéka. Současně nechť oznámi, zda by souhlasili s ustanovením rodové zádruhы (spolku) s účelem společenským, podpůrným i kulturně historickým (probádání původu rodu, pravděpodobně z jednoho a téhož kmene).
81. **Kocián.** — Hledám bližší zprávy o předcích Jana Pavla Kociána, který byl v roce 1728 ustanoven kontribučním úředníkem ve Vodňanech.
 Karel Vyšín, Praha-Košíře 478.
82. **Slavík.** Prosím opětovně o zprávy o níže uvedených:
 A. Jan Slavík, nadlesní (Überjäger) a svobodník. Kolem r. 1734 byl v Choustníku (matriky shořely). Poté, patrně přechodně, byl v Kardašově Řečici — Cikaru (samota náležející číslem ke K. R.; revír téhož jména) v r. 1745. Je nápadné, že nadlesní Jan S. objevuje se v K. R. (jediným toho dokladem je zápis v matrice narozených — viz níže) těsně před prodejem (r. 1746) K. R. hrabětem Caretem z Millesima hraběti F. K. R. Sweerts — Sporckovi, který ji držel sedm let, než ji prodal baronovi Jungwirthovi. Podle dosavadního zjištění v K. R. — Cikaru nebyl vůbec lesnímstrovský úřad; teprve od r. 1769 sídlil tam pořadatel lovů neboli Reitjäger. Svatební zápis (z r. 1759) jeho syna — fořta a svobodníka Jana S. na panství Proseč — Obořiště u Božejova — sice o něm praví, že je synem zemřelého Jana S. z K. R., ale úmrtní zápis nadlesního Jana S. jsem v K. R. nenašel. Nevím tedy o něm, kdy a kde se narodil, měl svatbu a zemřel. Podle domněký byl asi rodem z Hořovicka.
 B. Leopold Slavík, syn nadlesního Jana S., narozen. 16. XI. 1745 v Kardašově Řečici. Matka Kateřina. Více o něm nevím.
 C. František (narozen. 1765) a Jan (narozen. 1777) Slavík, synové výše zmíněného fořta (sub »A«). Jeden z nich pravděpodobně byl rovněž lesníkem. V souvislosti s nimi bude asi též mnohem hledaný král. uher. lesní rada (?) Slavík, o němž jediné víme, že byl u mého děda, Huberta S., na návštěvě v Praze právě o svatodušních bouřích v r. 1848. Jeho pražská návštěva měla prý politické pozadí. (Srov. dřívější dotaz č. 65.)
 Emanuel Slavík, Praha VI., Přemyslova ul. č. 5a.
83. Zabývaje se prací o českém státním životě před. r. 1848, jak se jeví v dochovaných památkách, snažím se sepsati stavovské odznaky, dochované nejvíce ve sbírkách zámeckých, jako na př. kordy k stavovským uniformám, jež se poznají podle českého lva, resp. moravské orlice na rukou.

jeti. Dosud vím o nich na těchto zámcích: Bechyně, Český Šternberk, Hrubý Rohozec, Chlumec nad Cidl., Chotěboř, Křimice, Lysice, Náměšť n. Osl., Nové Hrady, Orlík n. Vlt., Újezd sv. Kříže, Vrchotovy Janovice. Jsou komu známy další takové kordy nebo jiné stavovské odznaky či památky? Karel Schwarzenberg, Orlík n. Vlt.

II. Odpovědi.

70. **Cibulka.** — Krejčovský tovaryš tohoto jména pracoval na dře k pohřbu p. Petra z Rožemberka 15. ledna 1612 (schwarzenberský archiv Třeboň, Fam. Rožemberk, 27).
79. **Beníšek.** — Beníšek Jan vystupuje ve sporu s Maryánou Bešinskou o so kop 15. V. 1554. — Bratří Beníškové: Burian Vilém a Lásek se uvádějí v roce 1573. Schwarzenberský archiv Třeboň, sign. Fam Šternberk. — Beníšek Matěj. O jeho rodu v letech 1586—1655 v Pacově píše B. Matouš, Staré pacovské rody, srov. str. 30 tohoto časopisu.

Z Rodopisné společnosti československé v Praze.

Rodopisná společnost československá v Praze zaznamenává upřímným žalem úmrtí těchto svých členů, jimž zachová trvalou vzpomínu:

JUDr. Václava Durasa,
advokáta v Praze II., † 20. IV. 1937.

Františka Harracha,
pána na Vel. Meziříčí a Janovicích † 14. V. 1937.

Ing. Dr. Aloise Opatrného,
ústřed. rady hlav. města Prahy v Praze-XIX. † 7. IV. 1938.

Františka Udržala,
rolníka a býv. ministerského předsedy v Rovni † 25. IV. 1938.

Zprávy z výboru Rodopisné společnosti čsl. za rok 1937.

VIII. valné výroční shromáždění bylo konáno 31. března 1937 ve 20 hod. v sále sokolské restaurace v Riegrových sadech, za účasti 20 členů. Rokování zahájil úřad. místopředseda Jiří Felix omluvou churavého předsedy a jednatelce a zaneprázdněného II. místopředsedy, a vzpomínkou na zemřelé členy, jimž vzdána čest povstání. Průběh valné hromady byl klidný pod dojmem rozdaného, právě vyšlého časopisu, jehož bohatý a cenný obsah plně uspokojil. Za churavého jednatelce p. ing. Dra Opatrného podal zprávu p. místopředseda a její stručný obsah byl již uveden v časopisu. Redaktor Dr.

Kristen omluvil opozděné vydání časopisu svými služebními cestami a vzdává se pro naprostý nedostatek času své funkce; slibuje však, že vydá ještě 3. a 4. číslo dvouročníku 1935/36, nejdéle do konce července 1937, což vzato s uspokojením na vědomí a řečníku vzdán dík potleskem za úspěšné uspořádání právě vyšlého časopisu.

Zpráva pokladníka p. A. Hrabáka ukazuje, že by mohla společnost hleděti budoucnosti klidně vstříci a konati plně své povinnosti vůči členstvu, kdyby jen všichni patili včasné příspěvky, ale 11.318.— Kč nedoplatků jest přece jen mnoho. Opětovné nutné upomínání budí v členstvu sice nepřijemné pocit, znamená však také veliké zatížení upomínajícího pokladníka a značný výdaj na tisk a poštovné. — Přes to je vydání druhého svazku ročníku 1935/1936 zajistěno a i vydání prvních sešitů ročníku 1937/1938. Hotovost činí 8.992 Kč, pohledávky 11.318 Kč, úhrnem aktivá 20.310 Kč; pasiva: nesplacené půjčky 3.600 Kč, subskribce na »Příručku« Dr. A. Markusa 649.— Kč a na odznaky 220.— Kč, celkem 4.469.— Kč.

Z pečlivě připravené zprávy knihovníka, p. Ehla vyjímáme: Knihovna čítá 300 svazků, z toho jest z oboru rodopisu 14, rodinných kronik 26, životopisů 70, heraldiky 14, z dějin místních a krajových 33, sborníků vlastivědných 21, zpráv muzejních 15. Na vazbu vyplaceno 423.— Kč. Cennými dary obohatili knihovnu pp.: Ehl, Felix, P. Hille, Dr. Horníček, Hrabák, Dr. Kristen, Dr. Lafka, Dr. Markus, Pažout, Šetka. Výměnou dostáváme tyto rodopisné časopisy: Sborník jednoty starých rodů českých; Volk und Familie; Mitteilungen des Vereines für Geschichte der Deutschen in Böhmen; Sudeten-deutsche Familienforschung, Ústí n. L.; Miesiecznik heraldyczny, Warszawa; Nouvelle revue héraldique; Le parchemin; Belgia; De nederlandse Leeuw; Unsere Ahnen, Wien; Familiengeschichtliche Blätter, Leipzig; Deutscher Herald, Berlin; Geneol. Samfundets, Helsinki; Turul, Budapest.

Pan A. Mareš podává zprávu přehlížitelů účtů a navrhuje, aby valné shromáždění udělilo výboru za hospodaření v r. 1936 absolutorium, což schváleno.

Volby vykonány jednomyslně a zvoleni:

Předseda: Zdeněk Kolowrat-Krakowský; I. místopředseda Jiří Felix; II. místopředseda a redaktor: PhDr. Antonín Markus; členové výboru: Ing. Dr. Alois Opatrný, Antonín Hrabák, Karel Kříkava, Karel Vyšín, Bedřich Kšára, Jan Ehl, MUDr. Vincenc Matina, PhDr. Zdeněk Kristen, MUDr. Ignác Horníček; náhradníci: Josef Zita, PhDr. Bohumír Lafka, MUDr. Václav Cedrych, Ferdinand Chochole, Ing. Frant. Tiburec, prof. František Vrána. Přehlížitelé účtů: Antonín Mareš, PhDr. Jan Rejsa-Kolkovský. Smírčí soud: JUDr. Robert Maršan, JUDr. Karel Wiesenberger, Emanuel Skopeček. — (Povolání a adresy zvolených viz v seznamu členů.)

Valná hromada schvaluje, aby všichni, kdo dluhují členské příspěvky za více než 3 roky, byli škrtnuti ze seznamu členstva; takových členů jest 27 (viz seznam).

Ve výborové schůzi 8. dubna 1937 rozděleny funkce: jednatel: p. ing. Dr. Opatrný, zástupce p. ing. Tiburec; pokladník: p. Hrabák, zást. p. Kříkava; účetní: p. Vyšín; knihovník: p. Ehl; zapisovatel: p. Kšára. Po návrhu p. Dr. Kristena utvořeny nové funkce: správce skladu a archiváře a přiděleny pp. Chocholemu a Vránovi.

Členská schůze konala se 22. dubna v těchže místnostech za účasti 24 osob. Přednášel p. docent PhDr. Josef Matoušek: Občanský rodos-

p i s a n o v ě j š í d ě j i n y. Zajímavé vývody byly sledovány s napjatou pozorností a odměněny upřímným potleskem.

25. dubna byla uspořádána vycházka do knihovny Národního shromáždění v budově parlamentu, kde opravdu zajímavý výklad podal p. vrch. rada PhDr. Jaromír Malý. Výklad se týkal nejen velikosti a účelu knihovny, jejího uspořádání podle nejnovějších zásad knihovnictví, nýbrž též významných prací, které personál knihovny koná pro parlament. Pan Dr. Malý prokázal nám též zvláštní pozornost vyložením knih, které mají vztah k rodopisu.

28. listopadu 1937 zúčastnilo se předsednictvo pietního aktu Jednoty starých rodů českých, která v ten den každého roku klade věnec na hrobku českých králů v chrámu sv. Víta.

5. XII. pořádána byla vycházka do archivu ministerstva vnitřního za účasti 18 zájemců. Byla prý to poslední vycházka; další nebudoval povolovány pro nevhodné, stísněné místnosti v býv. paláci hr. Pálffyů. Uvítal nás sám pan ředitel min. rada Dr. J. Prokeš a v hutném proslovu vylíčil, jak archiv měnil jméno i sídlo a stále rostl. Odborový rada PhDr. Fr. Roubík, nás člen, připravil malou výstavku archiválií jakožto rodopisných pramenů a provedl účastníky po sálech. Ačkoliv již napsal do našeho časopisu článek o bohatých fonitech archivu, přece jen živé slovo jeho výkladu vzbudilo nový zájem, který se projevil četnými dotazy. Návštěvníci si jistě odnesli mnohé poznatky a dík, předsednictvem tlumočený, byl upřímný a zasloužený. Nejdříve opomenouti, abychom neupozornili badatele zvláště na »Soupis obyvatelstva z r. 1651«, který je v tomto archivu a je velmi dobrým zdrojem, byť neúplným, ježto obsahuje pouze některé kraje.

Předsednictvo se účastnilo přednášky doc. Dra Bergauera 7. XII. 1937 o pokrocích nauky o dědičnosti. Bylo to též projevem úcty k záhy zesnulému, nezapomenutelnému našemu členu, prof. Dr. A. Brožkovi, který o tomto předmětu častěji na členských schůzích společnosti přednášel. Dr. Bergauer končil svou přednášku tím, že lidstvo pro své povznesení — tělesné i mravní, nebude se moci vyhnout sterilisaci vadných jedinců. Skandinávský a Nizozemský ústav pozval společnost na přednášku univ. lektora Dr. Erika Friska »O švédských jménech rodových«. Zdánlivě odlehly předmět byl podán p. lektorem tak duchaplnou formou, že obecenstvo — většinou dámy — bylo nadšeno a potlesk neměl konce. Naše rodopisce bude zajímati hlavně to, že byla ve změně rodových jmen naprostá libovůle, již teprve v novější době vláda učinila přítrž. Jména se tvořila nejčastěji příponou -son k jménu otcovu (v Dánsku -sen), proto je ve Švédsku taková spousta Johansonů, Andersonů, Petersonů atd., jichž změnu na jména jednodušší a odlišnější (na př. Frisk) vláda ochotně povoluje. Též jména jinak tvorená, hlavně složenina: Ullholm, Dalman atd., nebyla stálá, na př. syn otce Ullholma, matky Dalmanové, přijal příjmení Ullman a pod. Původní stará šlechta přijímala trvalé jméno od svých znaků, novější si naopak tvořívala znak podle jména.

Stálé odklady s vydáním ročníku 1935/36 3. a 4. sešitu vynesly společnosti mnoho oprávněných výtek a mnoho členů stalo se jí nevěrnými. Za to konečně vydání dlouho očekávané »Příručky rodového kronikáře« vzbudilo mimořádný zájem nejen o knihu a rodopis, nýbrž i o rodopisnou společnost a přivedlo jí mnoho významných členů. Doufejme, že pravidelné vydávání časopisu tento zájem ještě více podnítí a přivede do vedení zdatné nové činovníky.

Za správní výbor:

Jiří Felix,
úř. místopředseda.